

Rapport

R17:1970

Inst. för Byggnadsstatik

Bostäder och boende

Bearbetning av

bostadsräkningarna

1960 och 1965

TEKNISKA HÖGSKOLAN I LUND
SEKTIONEN FÖR VÄG- OCH VATTEN

TEKNISKA HÖGSKOLAN I LUND
SEKTIONEN FÖR VÄG- OCH VATTEN
BIBLIOTEKET

Jan Hagvall

Byggforskningen

Bostäder och boende

Bearbetning av bostadsräkningarna 1960 och 1965

Jan Hagvall

Vilken information ger den officiella statistiken om undermåliga bostäder och om de hushåll som av olika anledningar bebor dessa bostäder? Inom byggforskningsrådets saneringsgrupp har det ansetts väsentligt att sammanställa sådana uppgifter som underlag för det fortsatta arbetet med utredande och forskningsiniterande verksamhet inom saneringsområdet. Bearbetningen har bl.a. kunnat ge svar på hur många bostäder av olika standard i utrustningsmässigt hänseende som förekommer inom skilda regioner. Vidare har uppgifter framtagits om inkomstförhållanden, utrustningsstandard och trångboddhet för hushåll i olika regioner.

Genom bearbetningen har uppgifter erhållits om några av de faktorer som kan sägas vara bestämmande för saneringsverksamhetens omfattning och inriktning. Det bör emellertid understrykas, att bearbetningens resultat naturligtvis inte ger besked om saneringsbehovets totala omfattning. Här kommer andra hänsynstaganden in i bilden som att fysiskt och ekonomiskt ge utrymme för ombyggnader av trafikapparaten, att socialt rehabilitera människor utanför samhällets gemenskap i samband med ingrepp i den äldre bebyggelsen, att bygga ut rekreations- och strövområden i tätbebyggda stadspartier m.m.

Bostäder

De principer som varit avgörande för indelningen av bostäder i standard-

grupper ansluter till det klassificeringsschema för bostäder som använts i samband med bostadsräkningarna 1960 och 1965. Bostäder har klassificerats i sju olika grupper efter förekomst av utrustningsdetaljer. Det är naturligtvis angeläget att försöka få fram ett bättre mått på bostadskvaliteten, där fler egenskaper beaktas. En diskussion om lämpliga funktions- eller kvalitetsmått har emellertid lämnats utanför denna redogörelse.

Bostäder i kvalitetsgrupp 1 och 2 betecknas konventionellt som moderna, bostäder i kvalitetsgrupp 3 som halvmoderna och bostäder i kvalitetsgrupp 4—7 som omoderna. Se TABELL.

De sämsta bostäderna, de omoderna, saknade bad- eller duschrumb. Dessutom saknade de flesta av dessa bostäder både centralvärme och wc. Bostäder som inte kunnat hänföras till någon kvalitetsgrupp med ledning av bostadsräkningarnas uppgifter hör sannolikt också i huvudsak till gruppen omoderna bostäder. Det innebär att det 1965 fanns närmare 690 000 omoderna bostäder.

Boende

Betydande delar av bostadsbeståndet 1965 var tydligen i ett mycket bristfälligt skick. De hushåll som 1965 bebodde omoderna bostäder var 644 000. Av dessa var dessutom 185 000 trångbodda. Med trångbodda hushåll avses här hushåll, där antalet boende är fler än två per rum, kök

Byggforskningen

Sammanfattningar

R17:1970

Genom bearbetning av bostadsräkningarnas uppgifter om bostäder och boende 1960 och 1965 har inom byggforskningsrådets saneringsgrupp framtagits uppgifter om bostädernas standard för olika hushållstyper. Såväl situationen 1965 som de förändringar som skett 1960—65 behandlas i rapporten.

Bostäderna har klassificerats i kvalitetsgrupper, vilket redovisas för olika regioner och hustyper. Dessutom redogörs för standardens och bostadsstorlekens samband med bostadens ålder.

Hushållens bostadsförhållanden beskrivs med utgångspunkt från bostadsteknisk standard och trångboddhet inom olika regioner och hustyper. Vidare belyses inkomstens betydelse i detta sammanhang.

TABELL. Bostadsbeståndet uppdelat på kvalitetsgrupper^{a)}

Klass	Utrustningsenheter ^{b)}	Antal bostäder 1 000-tal	Summa moderna, halvmoderna och omoderna bostäder, 1 000-tal
1	va+av+wc+cv+bad+sp+kyl	1 736	
2	va+av+wc+cv+bad	132	Moderna 1 868
3	va+av+wc+cv	317	Halvmoderna 317
4	va+av+wc	121	
5	va+av+cv	160	
6	va+av	211	
7	saknar va och/eller av	169	
Uppgift saknas		29	Omoderna 690
Totalt		2 875	

^{a)} Kvalitetsgruppering enl. FoB 1965. Bostäder som tillhör grupperna 2—7 har dock antagligen ofta spis och kyl.

^{b)} va = vattenledning bad = bad- eller duschrumb
av = avlopp kyl = kylskåp
wc = wc sp = el- eller gasspis med ugn
cv = centralvärme

UDK 301
728.1
31:333.32

Sammanfattning av:

Hagvall, J, Byggforskningsrådets saneringsgrupp, 1970, Bostäder och boende. Bearbetning av bostadsräkningarna 1960 och 1965 (Statens institut för byggnadsforskning) Stockholm. Rapport R17:1970. 64 s., ill. 13 kr.

Distribution: Svensk Byggtjänst, Box 1403, 111 84 Stockholm. 08-24 28 60.

Abonnemangsgrupp: (s) samhällsplanering.

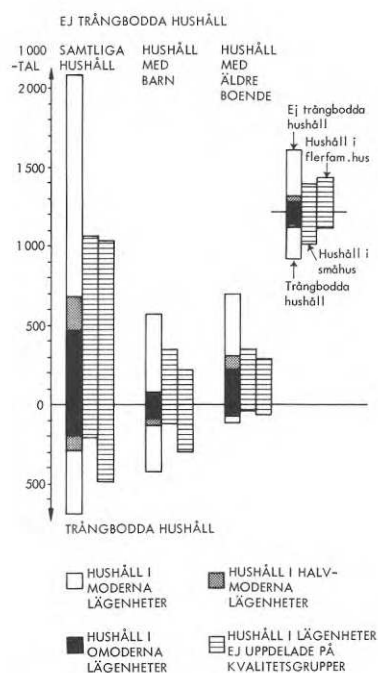

FIG. 1. Trångbodda och ej trångbodda hushåll 1965, fördelade på samtliga hushåll, barnhushåll och hushåll med äldre boende samt på bostäder av olika hus-typ och kvalitet.

och ett rum oräknade. Undantag från denna regel utgör enpersonshushåll, som inte räknas som trångbodda enligt gängse normer. Totalt uppgick antalet trångbodda hushåll till ca 700 000. Fördelningen på olika hushållstyper och hustyper framgår av FIG. 1.

Framtagna uppgifter för skilda hushåll visar, att omfattande insatser av olika slag krävs för att förbättra rådande bostadsförhållanden. För hushåll med äldre boende är behovet av en bostadsteknisk upprustning särskilt angelägen. För barnhushållen framstår trångboddheten som ett mycket viktigt problem att komma tillrätta med. För hushållens boendesituation, speciellt med avseende på den bostadstekniska standarden, visar det sig vidare, att rådande inkomstskillnader

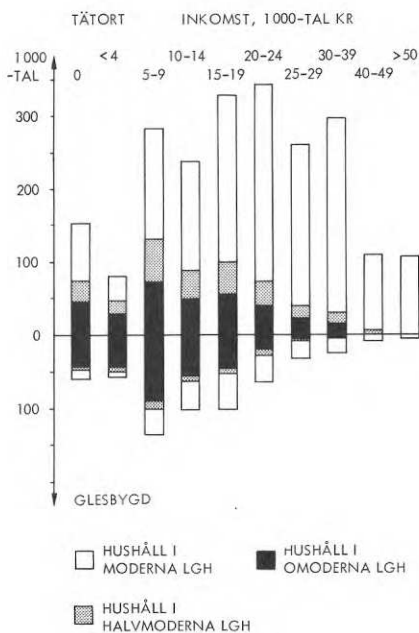

FIG. 2. Hushåll i tätort och glesbygd 1965, fördelade efter inkomstklass på bostäder av olika kvalitet.

är av avgörande betydelse, se FIG. 2. Trångboddhet däremot är relativt vanlig hos hushåll i samtliga inkomstgrupper. Men även trångboddheten har ett samband med inkomstens storlek, även om detta samband inte är så starkt.

Sambanden är entydiga — en hög inkomst garanterar en god bostadsteknisk standard och vanligen ett väl tilltaget utrymme för hushållets medlemmar. Låginkomsttagare får nöja sig med anspråkslösare bostadsförhållanden, vilka många gånger t.o.m. medför fara för den fysiska och psykiska hälsan.

Slutord

Även om trångboddheten minskat markant och den bostadstekniska

standarden förbättrats avsevärt under perioden 1960—65, fanns 1965 fortfarande 644 000 hushåll som bodde omodernt och dessutom 502 000 hushåll som visserligen bodde modernt eller halvmodernt men som var trångbodda. Tillsammans utgör dessa hushåll drygt en miljon, vilket pekar på ett mycket stort behov av skiftande åtgärder för att förbättra bostadssituationen i landet — rivning av bostäder med bristfällig standard och med kort återstående livslängd, upprustning och ombyggnad av halvmoderna och omoderna bostäder samt en bostadsproduktion inriktad på lägenhetsstorlekar som tillgodoser rimliga krav från hushållens sida på bostadsutrymme.

I det här sammanhanget bör noteras den uppmärksammade och relativt omfattande hushållsplittring som framförallt kunnat konstateras i storstadsregionerna. Ur den synvinkeln kan det vara nödvändigt att i viss utsträckning ompröva inställningen till lägenhetssammanslagningar i samband med ombyggnad och upprustning. Lägenhetssammanslagningar har varit ett populärt ingrepp i äldre fastigheter med övervägande små lägenheter. Ingreppen har bl.a. motiverats med de strävanden som går ut på att motverka segregation i det äldre och nedslitna fastighetsbeståndet.

Det är naturligtvis ett rimligt betraktelsesätt. Å andra sidan kan flera bostäder byggas om eller rustas upp med givna resurser, om kraven dämpas avseende lägenhetssammanslagningar i samband med förbättrings-ingrepp i de äldre fastigheterna med små lägenheter.

Nödvändigheten av att motverka bostadssegregationen och att tillgodose splittrade hushåll med godtagbara bostäder är vid sidan av många andra angelägna bostadssociala behov utomordentligt viktiga frågor, som borde kunna lösas i den takt gamla bostadsområden rustas upp. Det är en politisk fråga att avväga vilken betydelse som bör tillmätas ifrågavarande behov.

Housing and its users

An analysis of data in the housing censuses of 1960 and 1965

Jan Hagvall

What information do official statistics contain on substandard dwellings and households which for one reason or another inhabit them? The Working Group on Urban Renewal at the National Swedish Council for Building Research has assembled data on this subject with a view to using them as a basis for continued investigatory work and research-initiating activity in the field of urban renewal. The analysis has produced answers to the question of how many dwellings of different standard exist in different regions, and data have also been obtained on incomes, standard of equipment in dwellings and overcrowding in families in different regions.

The analysis has yielded information on some of the factors which may be said to be decisive to the scope and policy of urban renewal. It should be emphasized, however, that the results of the analysis do not indicate the total extent of the need for clearance. Other considerations enter into the picture at this point, such as the need for the economic and physical means of rebuilding parts of road networks, of social rehabilitation for Society's outcasts and of demolishing older buildings in order to expand recreational areas and parks in densely developed parts of the urban environment, and so on.

Housing

The principles applied in the division of housing into standard groups are based

on the classification system for housing used in the housing censuses of 1960 and 1965. Housing is divided into seven different groups according to the amount of equipment and fittings provided. It is, of course, important to try to develop a better measure of the quality of a dwelling, where several features can be taken into consideration. This report, however, does not discuss the measure of function or quality suitable.

Dwellings in groups 1 and 2 are conventionally classed as modern, those in group 3 as semi-modern and in groups 4—7 as older (see TAB.). The dwellings with the poorest standard, those classed as "older", have no bathroom or shower. The majority of them are also without central heating and an inside WC. Dwellings which could not be placed in any group on the basis of the data collected in the housing census are generally those classed as older. This means that in 1965 there were almost 690,000 older dwellings.

Occupants

Large sections of the housing stock were clearly in a very poor condition at the time of the 1965 census. In 1965, there were 644,000 households living in older accommodation. Of these, 185,000 families were living in overcrowded conditions, overcrowding being defined as when there are more than two people to a room not counting the kitchen and one other room. The exception to this rule is

National Swedish Building Research Summaries

R17:1970

By analysis of data on housing and its users assembled in the housing censuses of 1960 and 1965 the Working Group on Urban Renewal at the National Swedish Council for Building Research has been able to obtain details of housing standard for different types of households. The report of the work deals with both the situation in 1965 and the changes which took place during the period 1960—65.

The housing is classified according to quality and grouped according to region and type of building. The report also discusses the correlation between the standard and size of a dwelling and its age.

Households' housing conditions are assessed on the basis of the dwelling's share of modern conveniences and of overcrowding in different regions and different types of buildings. The significance of income in this context is underlined.

TAB. The housing stock and its division into groups^{a)}

Class	Equipment ^{b)}	Number of dwellings, thousands	Total number of modern, semi-modern and older dwellings, thousands	
1	va+av+wc+cv+bad+sp+kyl	1736		
2	va+av+wc+cv+bad	132	modern	1868
3	va+av+wc+cv	317	semi-modern	317
4	va+av+wc	121		
5	va+av +cv	160		
6	va+av	211		
7	without va and/or av	169		
Data lacking		29	older	690
Total		2875		

^{a)} Grouping of quality according to FoB 1965. It is assumed that dwellings belonging to groups 2—7 usually have a cooker and refrigerator.

^{b)} va = running water   bad = bathroom or shower
 av = drainage   kyl = refrigerator
 wc = WC   sp = electric or gas cooker with oven
 cv = central heating

UDC 301
728.1
31 : 333.32

Summary of :

Hagvall, J, Byggnadsforskningsrådets saneringsgrupp, 1970, Bostäder och boende. Bearbetning av bostadsräkningarna 1960 och 1965 /Housing and its users. An analysis of data in the housing censuses of 1960 and 1965/ (Statens institut för byggnadsforskning) Stockholm. Rapport R17 : 1970, 64 p., ill. 13 Sw. kr.

Distribution: Svensk Byggtjänst, Box 1403, S-111 84 Stockholm, Sweden.

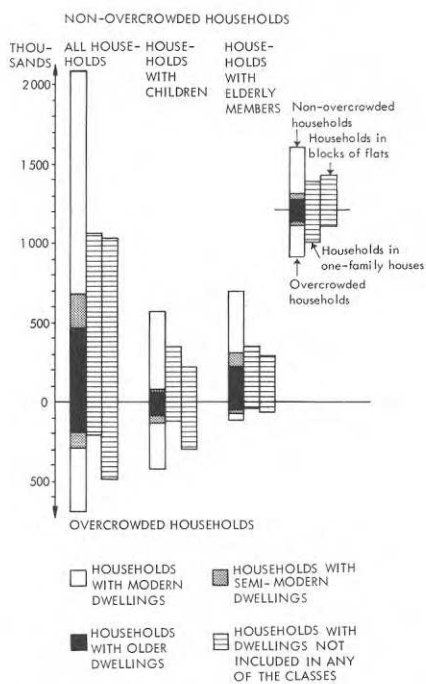

FIG. 1. Overcrowded and non-overcrowded households in 1965, divided between all households, households with children and households with elderly members and between dwellings in different types and qualities of buildings.

the one-person household which is not classed as overcrowded according to present standards. In all, about 700,000 households were living in overcrowded conditions in 1965. The distribution among different types of households and dwellings is shown in FIG. 1.

Data on individual households show that considerable investment in various forms is needed in order to improve present housing conditions. The need for an improved standard of equipment is particularly urgent in households with older members. Overcrowding in families with children is a serious problem that must be overcome. Differences in income have been shown to be of decisive significance to standard of housing,

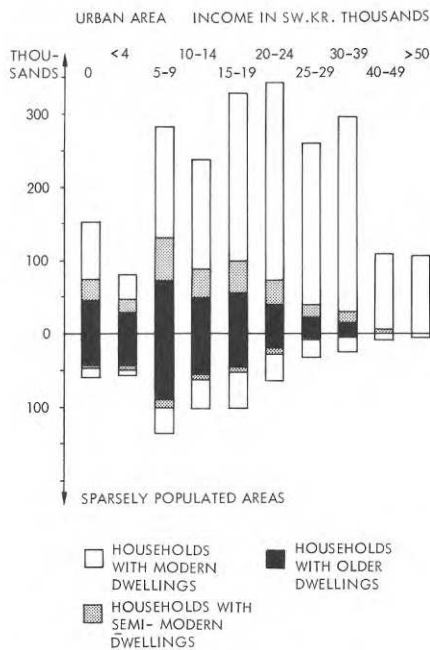

FIG. 2. Households in urban areas and in sparsely populated areas in 1965, showing distribution among dwellings of different qualities in accordance with income.

in particular with regard to equipment standard (see FIG. 2). Overcrowding, on the other hand, is fairly common in all income groups, but even overcrowding is connected with the size of the income, even if this link is not particularly strong. The correlations are unequivocal; a high income is a guarantee of good housing standard and usually of ample space for all members of the household, while those with low incomes must be satisfied with a more modest housing standard, which is often also detrimental to both physical and mental health.

Conclusion

Although overcrowding has shown a

marked decrease and despite the fact that the standard of equipment in dwellings improved during the period 1960-65, there were still 644,000 families living in older dwellings at the time of the latter census, plus a further 502,000 families which, though living in modern or semi-modern dwellings, were overcrowded. The sum of these households is over the million mark, a clear indication of the desperate need for steps to improve the housing situation in this country; for example, by demolishing substandard housing with a short remaining life, modernization or conversion of semi-modern and older buildings and a housing construction policy supporting dwelling sizes which satisfy reasonable space requirements on the part of occupants.

In this context we should note the much publicized and far-reaching fragmentation of families taking place primarily in the metropolitan regions. In view of this, it may be necessary to reconsider the policy advocating merging of small flats to form larger units in conjunction with modernization and conversion. Merging of flats has been a popular measure in older properties with an overwhelming number of small flats and has been partially motivated by the effort at present being expended on counteracting segregation of the older and more worn housing stock.

This is, of course, a reasonable way of looking at things. On the other hand, more dwellings can be built or modernized if the requirements regarding merging of dwelling units in conjunction with improvement in older properties containing small flats can be tempered.

The necessity of counteracting segregation of housing and of providing acceptable accommodation for fragmented families is quite apart from the many other urgent problems of housing which should be solved as old residential areas are given face-lifts. Decisions regarding the amount of importance which should be accorded the needs in question is a task for politicians.

Rapport R17:1970

BOSTÄDER OCH BOENDE

Bearbetning och bostadsräkningarna 1960 och 1965

HOUSING AND ITS USERS

An analysis of data in the housing censuses of 1960
and 1965

av Jan Hagvall, Byggforskningsrådets saneringsgrupp.

Statens institut för byggnadsforskning, Stockholm

Rotobekman 1970 10 8517 0

FÖRORD

Saneringsbehovet kräver insatser av olika slag, från social rehabilitering av hushåll i samband med sanering till tekniska åtgärder för att förbättra den bristfälliga boendestandarden i äldre bostadsområden.

Saneringsbehovets omfattning och karaktär har föranlett byggforskningsrådet att tillsätta en expertgrupp med uppgift att studera föreliggande saneringsbehov och ta erforderliga initiativ för att få igång forskningsverksamhet inom saneringsområdet.

I det arbete som bedrivs inom Byggforskningsrådets saneringsgrupp är det därför av intresse att bl.a. belysa behovet av förbättringsinsatser med avseende på bostadsteknisk standard.

Föreliggande rapport, utarbetad av forskningsledaren inom Byggforskningsrådets saneringsgrupp, fil.kand., ing. Jan Hagvall, utgör en bearbetning av bostadsräkningarnas uppgifter om bostäder och boende 1960 och 1965.

För ytterligare upplysningar hänvisas till förf., Byggforskningsrådets saneringsgrupp, Regeringsgatan 20, Stockholm, tel. 08-202674.

INNEHÅLL

1	BOSTADSTEKNISK STANDARD	7
1.1	Rikets bostadsbestånd 1965	7
1.2	Bostädernas regionala fördelning på kvalitetsgrupper	14
1.2.1	Fördelning 1965	14
1.2.2	Förändringar 1960-65	14
1.3	Bostädernas regionala fördelning på kvalitetsgrupper och hustyper	18
1.3.1	Fördelning 1965	18
1.3.2	Förändringar 1960-1965	18
1.4	Sammanfattning och kommentarer	20
2	HUSHÅLLENS BOSTADSFÖRHÅLLANDEN	22
2.1	Bostadshushållens förändringar 1960-65	22
2.2	Bostadsteknisk standard och trång- boddhet 1965	25
2.3	Bostadsteknisk standard, trångbodd- het och inkomstförhållanden 1965	28
2.4	Sammanfattning	32
	BILAGA, TAB. 1-30	33

Omodern bostadsteknisk
standard: rum, kök och
tvättstuga.

Ett stigande välstånd har skärpt kraven på en god boendemiljö. I den debatt som berör människans boendeformer framhålles bl.a. bostadens utrustning vid sidan av den byggnadstekniska standarden och grannskapets stadsplanetekniska utformning som ett väsentligt element för boendets kvalité.

I en utvärdering av beboeligheten måste hänsyn naturligtvis också tagas till en rad andra faktorer, t.ex. grupper av individer i bostadsområdet, s mhalleliga insatser för att motverka konflikter mellan individer, samt s mhallets service till handikappade och andra minoritetsgrupper med avseende på ekonomiskt bistånd, fysisk rehabilitering m.m.

I detta avsnitt av föreliggande rapport är emellertid avsikten endast att beskriva behovet av förbättringsinsatser med avseende på bostadsteknisk standard.

Behovet av förbättringsinsatser av olika omfattning - rivning och nybyggnad, ombyggnad eller begränsad upprustning - framgår i viss mån av de uppgifter som framtagits i samband med bostadsräkningarna 1960 och 1965.

1.1 Rikets bostadsbestånd 1965

I bostadsräkningarna har bostäderna grupperats i sju olika klasser efter bostadsteknisk standard. Bostäder i grupp 1 och 2 brukar konventionellt betraktas som moderna, bostäder i grupp 3 som halvmoderna och bostäder i grupp 4-7 som omoderna.

Rikets bostadsbestånd 1965 på 2 875 000 bostäder fördelades enligt följande tabell i kvalitetsgrupper efter förekomst av olika utrustningsdetaljer i bostäderna.

Av tablån framgår att det 1965 fanns ca 660 000 bostäder i de lägsta kvalitetsgrupperna (4-7). Dessa bostäder saknade bad och/eller duschr m. Dessutom saknade de flesta av dem både centralvärme och wc. F r de 29 000 bostäder som inte kunnat hänföras till någon kvalitetsgrupp finns det skäl att anta, att de huvudsakligen utgöres av omoderna bostäder, vilket i det följande genomgående antagits. Det innebär, att det 1965 fanns närmare 690 000 omoderna bostäder. Det bör emellertid noteras, att därav var 314 000 belägna i glesbygden i småhus. En hel del av dessa kommer inte att bli föremål för förbättringsåtgärder, då de kommer att överges eller övergå till att fungera som fritidsbostäder i samband med landsbygdsbefolkningens successiva inflyttning till tätorter.

Bostadsbeståndet uppdelat på kvalitetsgrupper¹

Klass	Utrustningsenheter ²	Antal bostäder 1000-tal	Summa moderna, halvmoderna och omoderna bostä- der, 1000-tal
1	va+av+wc+cv+bad+ sp+kyl	1 736	
2	va+av+wc+cv+bad	132	Moderna 1 868
3	va+av+wc+cv	317	Halv- moderna 317
4	va+av+wc	121	
5	va+av +cv	160	
6	va+av	211	
7	va och/eller av saknas	169	
Uppgift	saknas	29	Omoderna 690
Totalt			2 875

¹ Kvalitetsgrupperingen är hämtad ur FoB 1965. I stort sett ger den sannolikt en riktig bild av bostädernas utrustningsdetaljer. En reservation måste dock tillfogas, vilken gäller uppgifterna om utrustning för kvalitetsgrupperna 2-7. I bostäder som tillhör dessa grupper förekommer oftast spis och kyl.

² va = vattenledning
av = avlopp
wc = wc
cv = centralvärme
sp = el- eller gasspis med ugn
bad = bad- eller duschrum
kyl = kylskåp

Hur många bostäder i 1 000-tal som saknade viss utrustningsdetalj framgår av nedanstående uppställning. För en hel del bostäder fanns inte uppgifter om en eller flera utrustningsdetaljer, vilket sannolikt innebär att utrustningsdelar saknades i ännu något högre utsträckning. Det antal bostäder som saknade uppgifter om vissa utrustningsdetaljer har satts inom parentes:

bad	wc	cv	kyl	sp	av	va
935	538	475	463	440	131	130
(31)	(10)	(14)	(63)	(28)	(7)	(8)

De omoderna bostäderna är naturligtvis vanligare i det äldre än i det yngre bostadsbeståndet. DIAGRAM 1 visar bl.a. hur andelen omoderna bostäder varierar med bostädernas ålder. 1965 fanns ca 800 000 bostäder kvar av bostadsproduktionen före 1921, varav 450 000 eller 56 % omoderna. För de drygt 2 miljoner bostäder som vid denna tidpunkt fanns kvar av bostadsproduktionen under perioden 1921-1965 uppgick andelen omoderna bostäder endast till 200 000 eller till 10 % av periodens totala bestånd. För den äldsta gruppen bostäder, byggnadsperiod före 1901, uppgick andelen omoderna bostäder till 276 000 eller 63 % av periodens totala

DIAGRAM 1a. Kvarvarande bostäder med byggnadsår före år 1900 fördelade efter kvalitet och storlek enligt bostadsräkningarna 1960 och 1965.

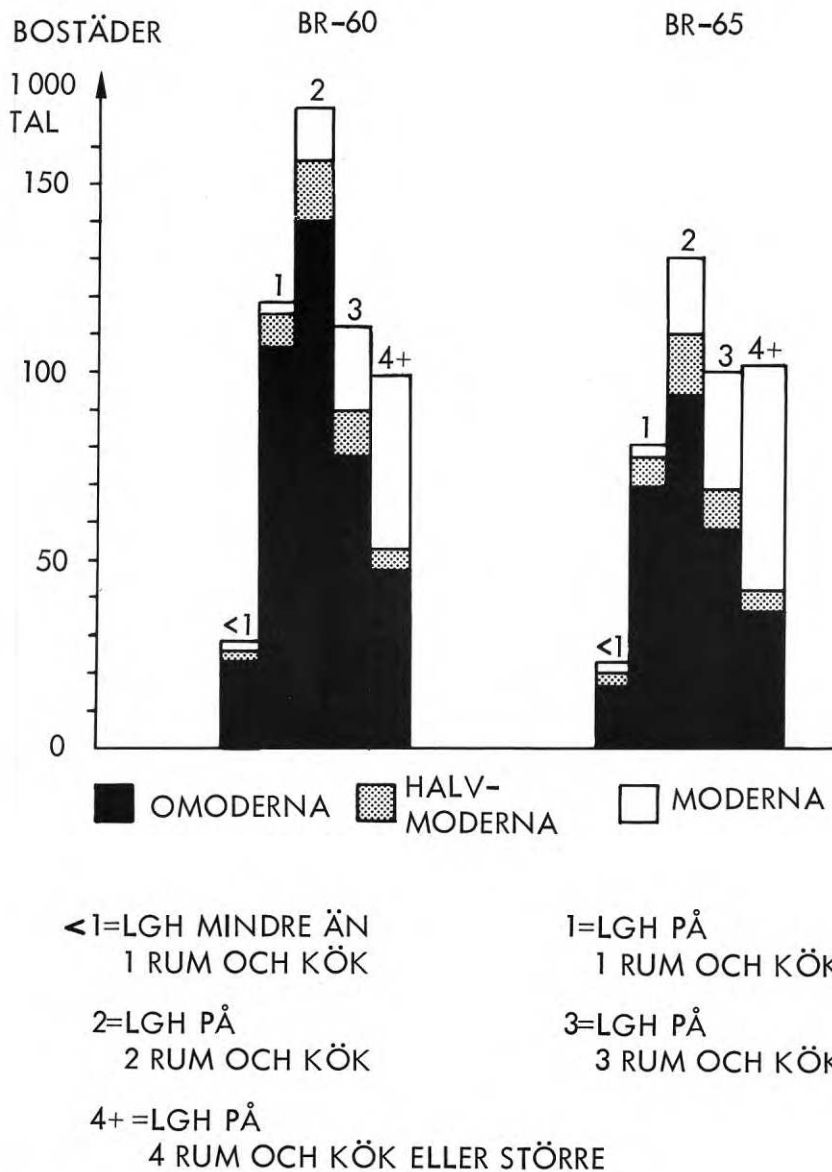

DIAGRAM 1b. Bostäder med byggnadsår efter 1900 fördelade efter kvalitet och storlek enligt bostadsräkningen 1960.
 < 1 = mindre än 1 rok, 1 = 1 rok, 2 = 2 rok, 3 = 3 rok, 4 + = 4 rok och större.

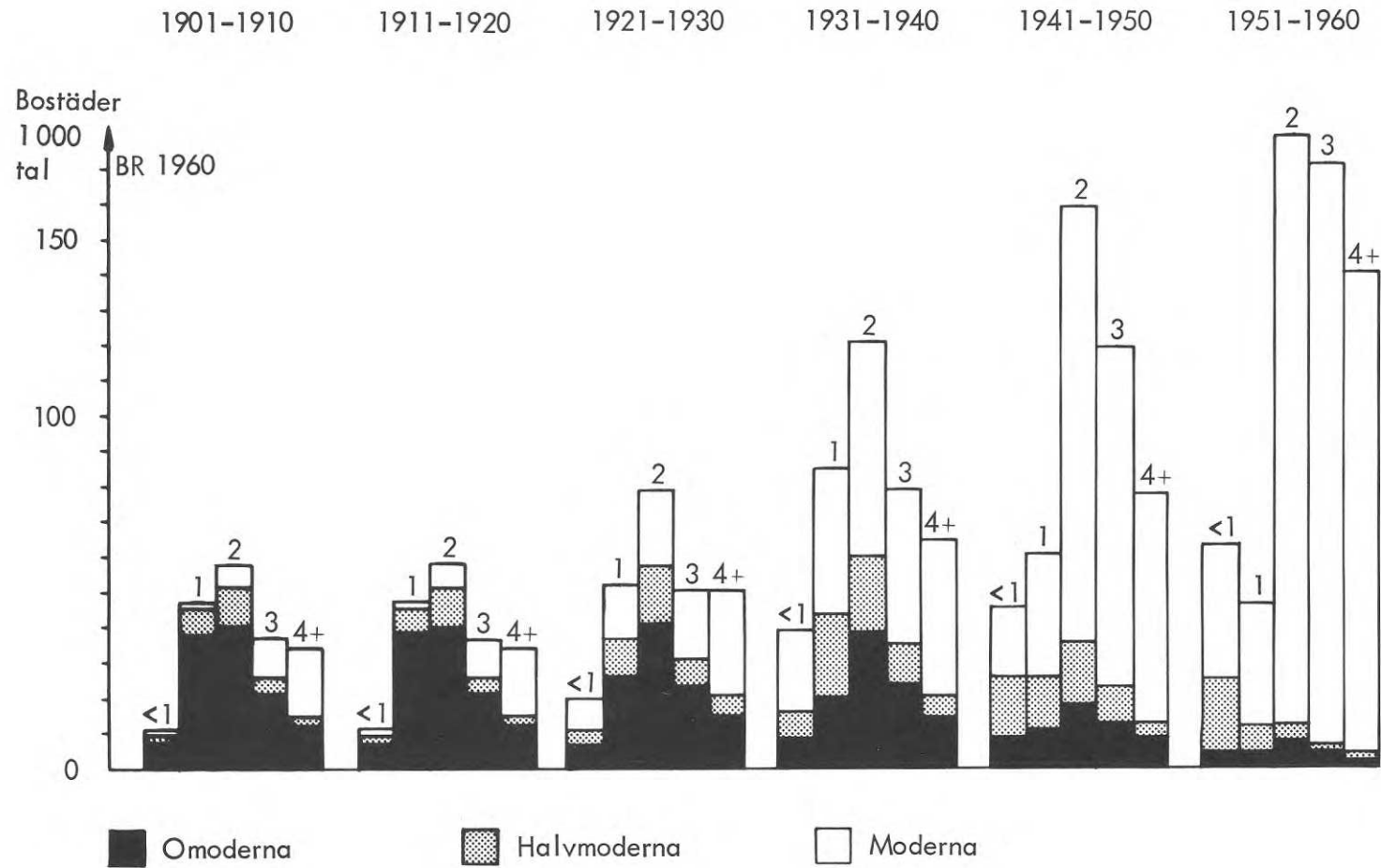

DIAGRAM 1c. Bostäder med byggnadsår efter 1900 fördelade efter kvalitet och storlek enligt bostadsräkningen 1965.
 < 1 = mindre än 1 rok, 1 = 1 rok, 2 = 2 rok,
 3 = 3 rok, 4 + = 4 rok och större.

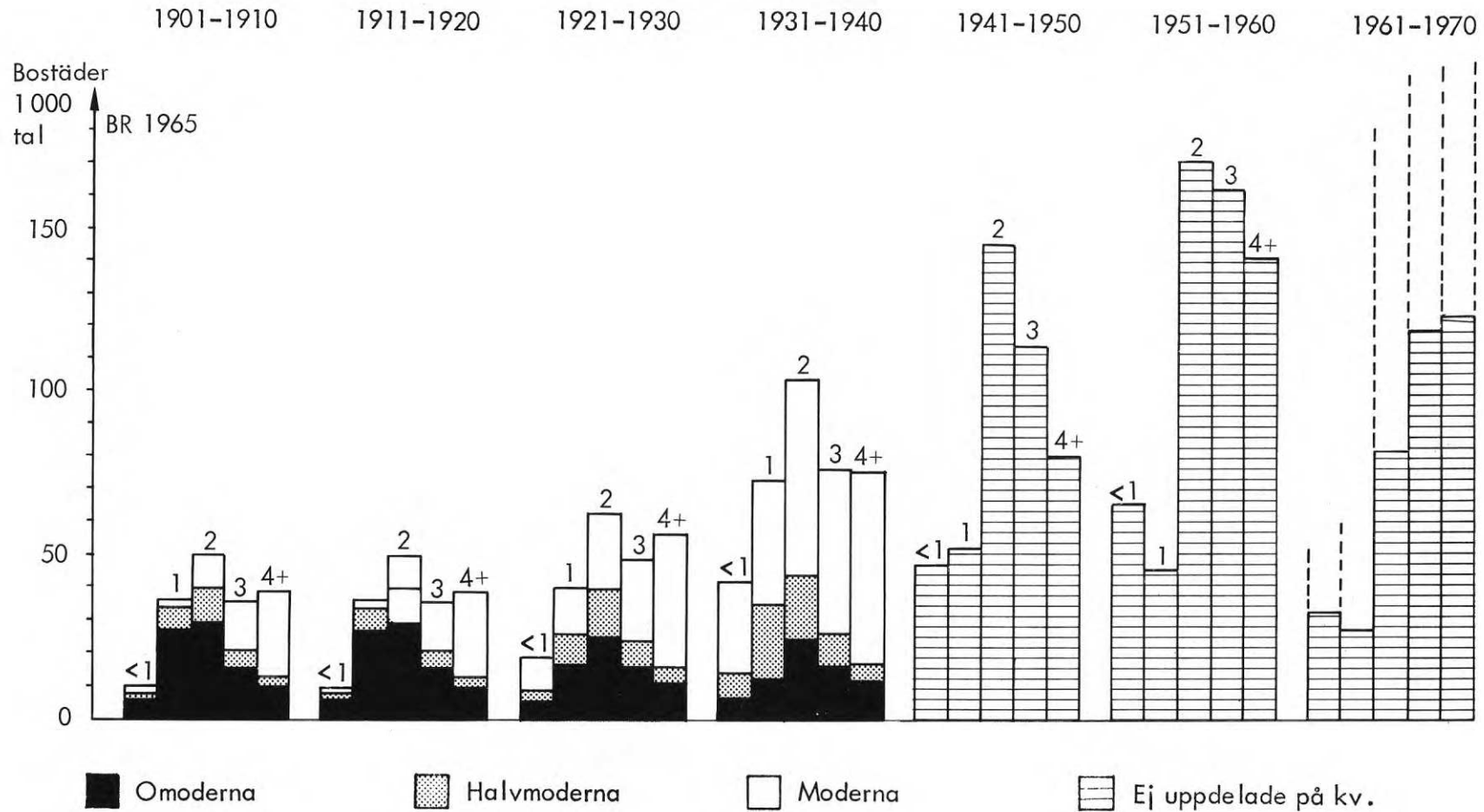

DIAGRAM 2a. Bostäder i tätorter och glesbygd fördelade efter byggnadsår enligt bostadsräkningarna 1960 och 1965.

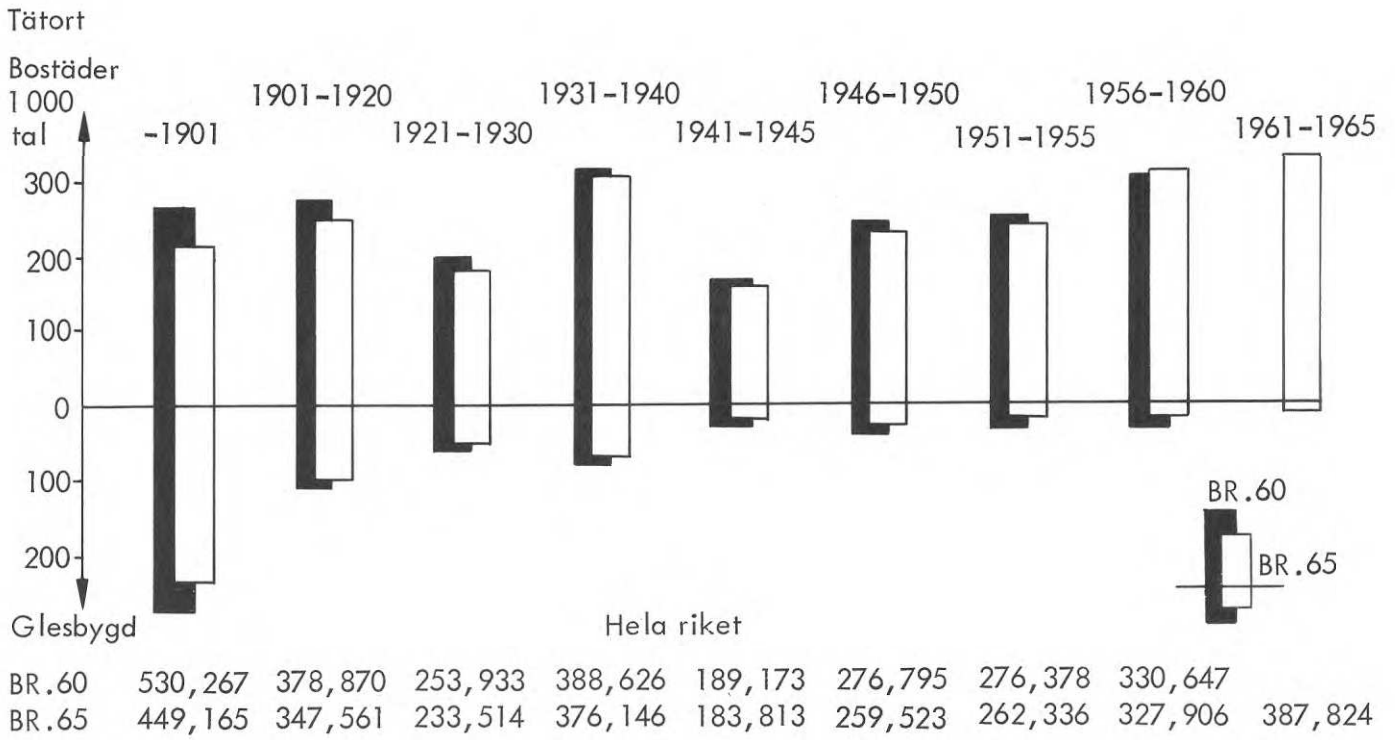
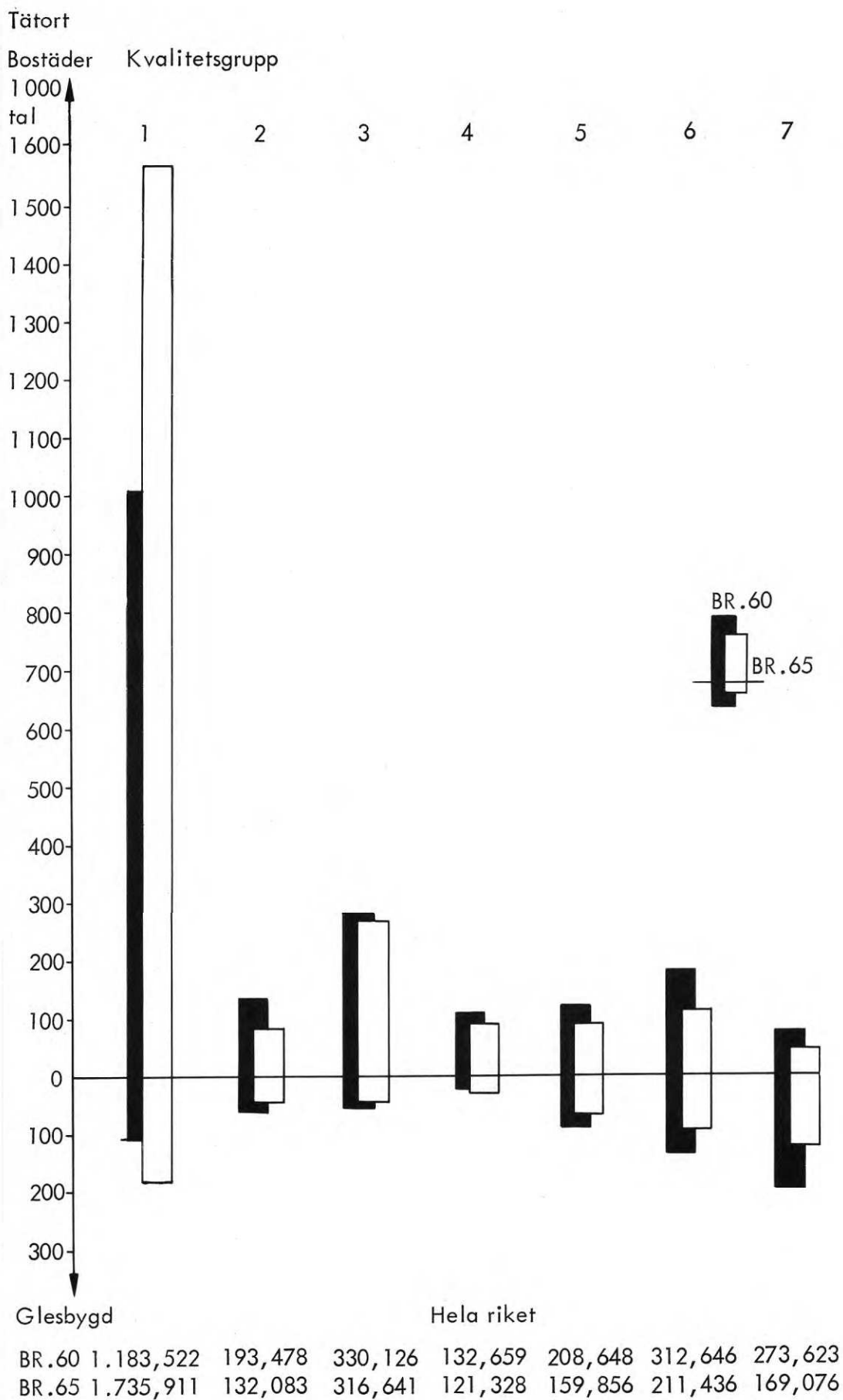

DIAGRAM 2b. Bostäder i tätorter och glesbygd fördelade efter kvalitetsgrupp enligt bostadsräkningarna 1960 och 1965.

kvarvarande bestånd. 1960 var motsvarande siffror 397 000 och 75 %. En kraftig avgång ur det äldsta bostadsbeståndet har tydligen ägt rum under 1960-talets första hälft. Fördelningen på tätorter och glesbygd av bostäderna efter deras ålder redovisas i DIAGRAM 2. Där har också som jämförelse lagts in motsvarande fördelning efter kvalitetsgrupper.

Den vanligaste bostadsstorleken för samtliga byggnadsperioder har varit 2 rum och kök. Efter 1950 har produktionen emellertid allt mer inriktats på större bostäder. Dessa har, som framgår av DIAGRAM 1, klart ökat sin andel.

I kvarvarande hus 1965 från tiden före 1901 (enligt DIAGRAM 3) uppgick andelen bostäder i flerfamiljshus till 148 000 eller 33 % av samtliga kvarvarande bostäder från perioden. I hus byggda under perioden 1960-1965 uppgick motsvarande tal till 266 000 och 69 %.

1.2 Bostädernas regionala fördelning på kvalitetsgrupper

1.2.1 Fördelning 1965

För att få ett begrepp om hur antalet moderna, halvmoderna och omoderna bostäder varierar för olika regioner har sådana uppgifter framtagits för glesbygd, större och mindre tätorter samt för våra tre storstadsregioner (se TAB. 1 samt DIAGRAM 4 och 5). Det framgår bl.a., att glesbygdens bostadsbestånd till mer än 50 % bestod av omoderna bostäder. Motsvarande procenttal för tätorter uppgick till 16 %. I absoluta tal var dock skillnaden liten - 331 000 omoderna bostäder i glesbygden mot 359 000 i tätorterna. Av de omoderna bostäderna i tätorterna fanns 279 000 i större tätorter och 80 000 i mindre (tätorter med <2 000 invånare). Procentandelen omoderna bostäder av dessa tätorters totala bestånd var 14 % resp. 26 %.

Stor-Stockholm och Stor-Göteborg hade 1965 ungefär lika många omoderna bostäder, 51 000 resp. 53 000. I Stor-Malmö fanns vid samma tidpunkt 29 000 omoderna bostäder. Av storstäderna hade Stor-Stockholm den minsta procentuella andelen omoderna bostäder, 11 % av regionens totala bostadsbestånd. Motsvarande tal för Stor-Göteborg och Stor-Malmö uppgick till 22 % resp. 20 %.

1.2.2 Förändringar 1960-65

Femårsperioden 1960-1965 har inneburit en decimering av det halvmoderna och omoderna bostadsbeståndet (se TAB. 2 samt DIAGRAM 4 och 5). De omoderna bostäderna minskade med 277 000 och de halvmoderna med 13 000. Det moderna bostadsbeståndet fick däremot ett tillskott på 491 000. I huvudsak har tillskottet av mo-

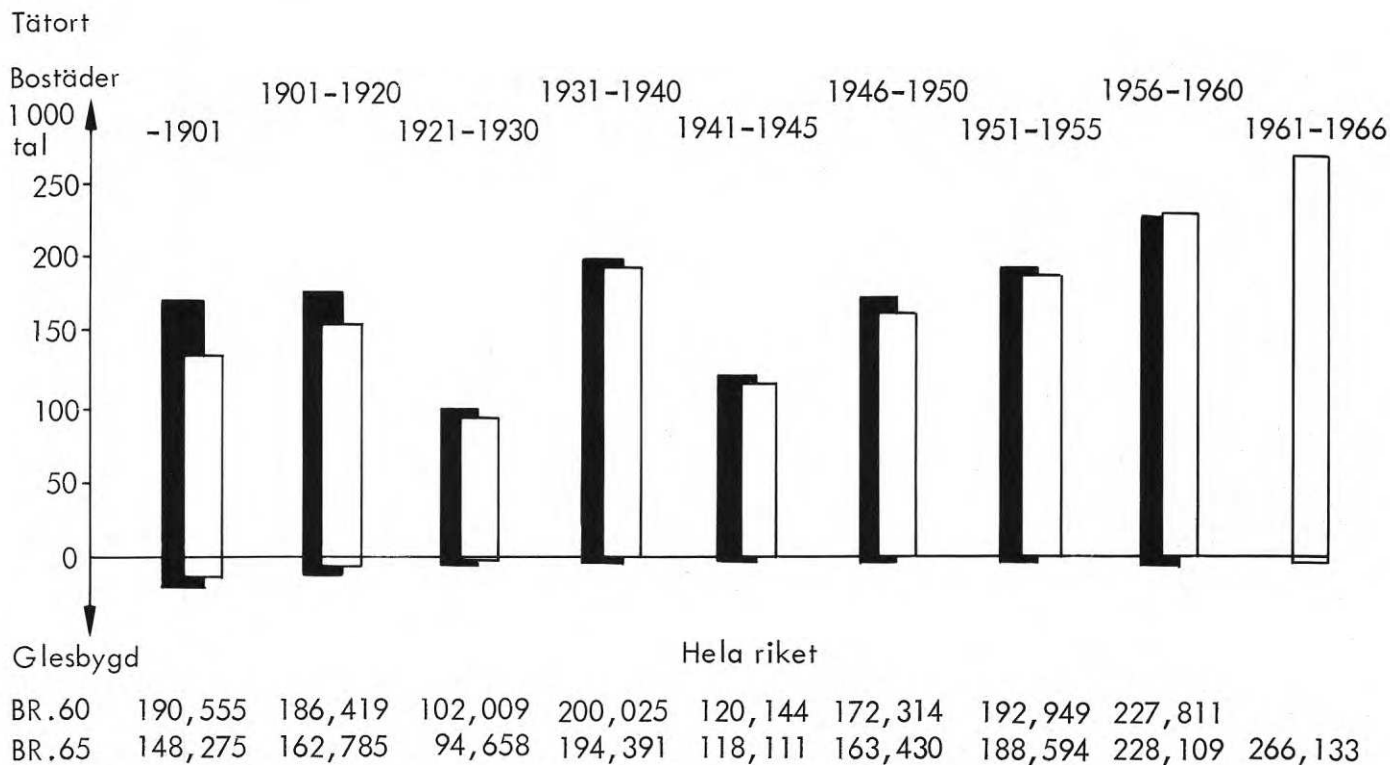
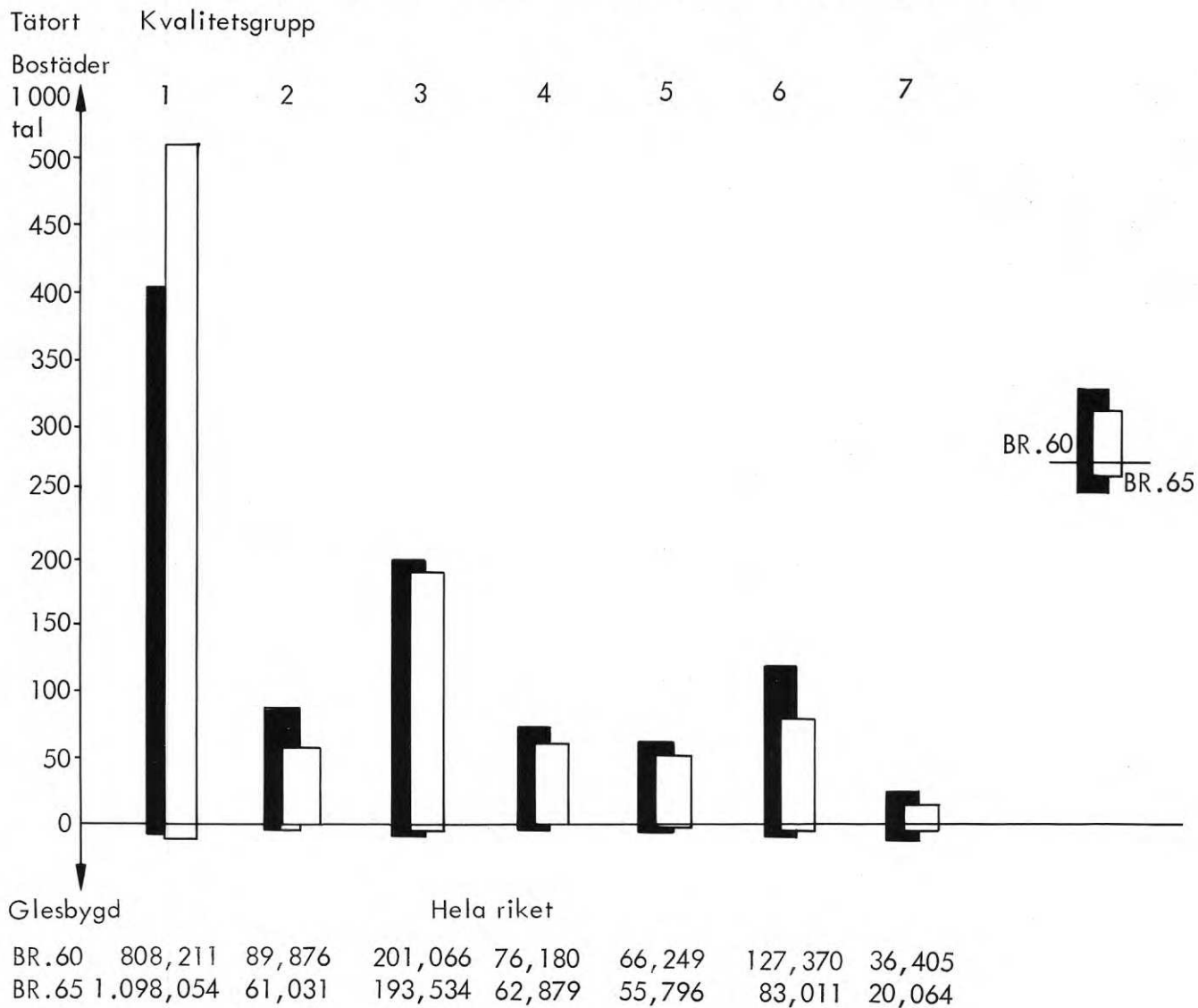

DIAGRAM 3b. Bostäder i flerfamiljshus fördelade efter kvalitetsgrupp enligt bostadsräkningarna 1960 och 1965.

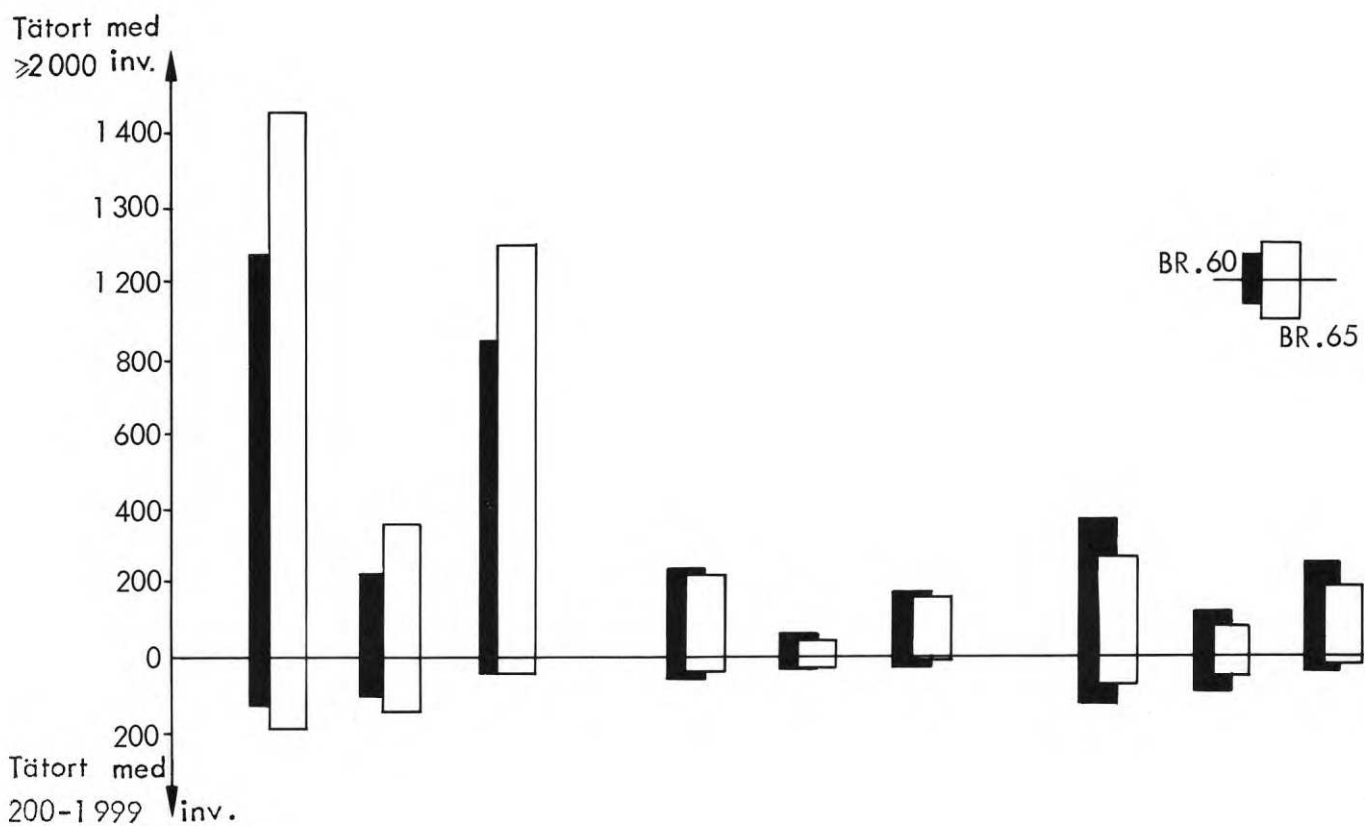
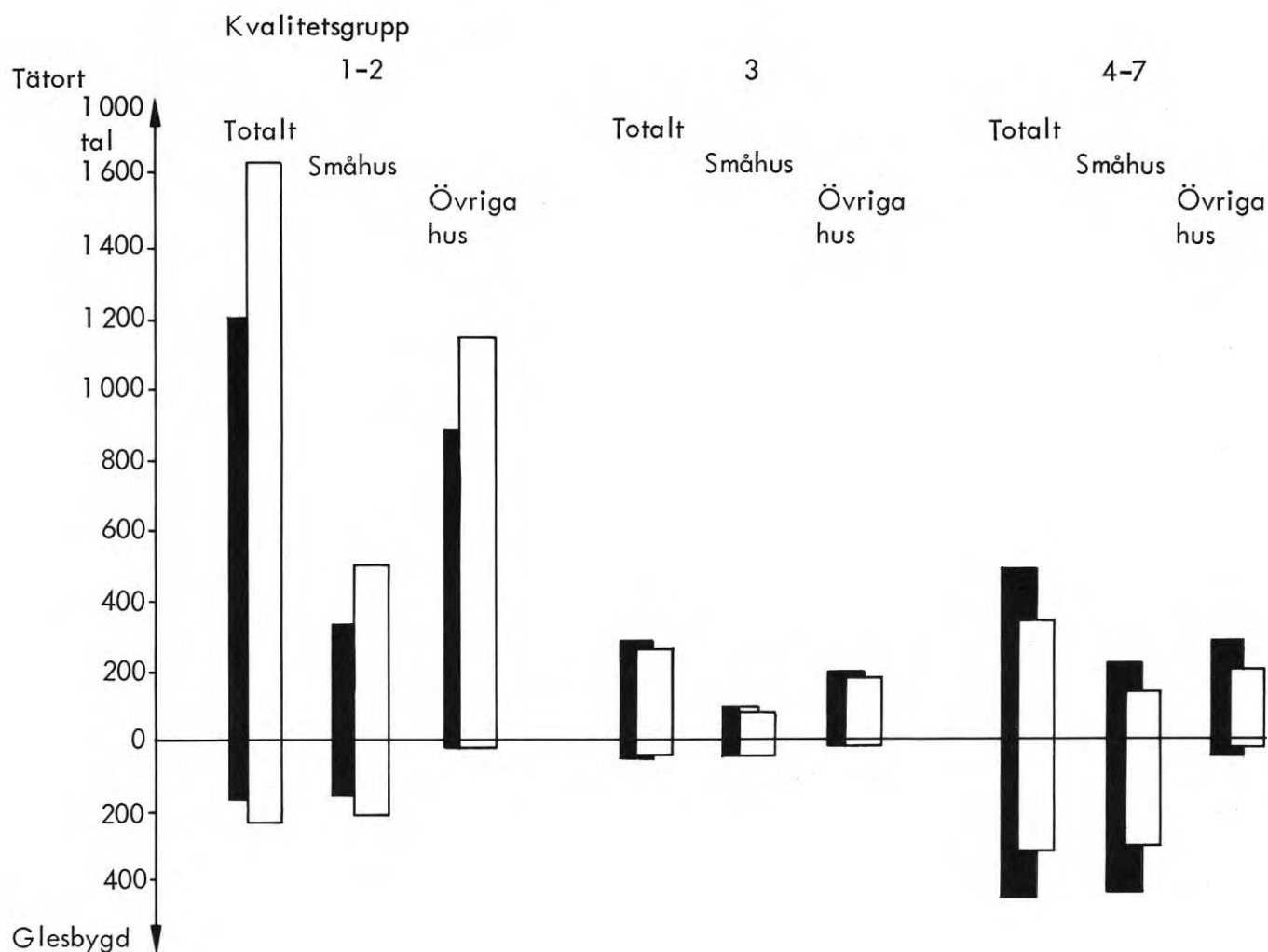
derna bostäder uppkommit genom nybyggnad, även om andra faktorer som upprustning, ombyggnad, nyttjande av fritidsbostad som stadigvarande bostad m.m. spelat in. Totalt uppgick bostadstillskottet till ca 200 000 bostäder. Under perioden byggdes något mindre än 400 000 nya bostäder. Hälften av nybyggnadstillskottet åtgick tydligen för att ersätta avgångna bostäder.

För omoderna bostäder kan konstateras, att avgången i absoluta tal varit ungefär lika stor i glesbygden som i tätorterna. Vidare framgår beträffande omoderna bostäder att avgången i de tre storstadsområdena uppgick till mindre än hälften av motsvarande avgång för de större tätorterna tillsammans. Avgången i det halvmoderna bostadsbeståndet har varit av underordnad betydelse. Sammanlagt för hela riket uppgick denna avgång endast till 13 000 bostäder. Förändringar under perioden i det moderna bostadsbeståndet visar en annan bild. Tätorterna fick ett tillskott av moderna bostäder på 431 000 mot blygsamma 60 000 för glesbygden. Storstadsområdenas tillskott av moderna bostäder (136 000), uppgick till något mer än en tredjedel av motsvarande tillskott för de större tätorterna tillsammans. De mindre tätorterna hade i jämförelse med övriga studerade regioner den största procentuella avgången både vad beträffar halvmoderna och omoderna bostäder samt den högsta procentuella ökningen av moderna bostäder. Stor-Stockholms och Stor-Malmös moderna bostäder har under perioden procentuellt sett ökat minst, 23 %. Dessutom kan nämnas att för Stor-Göteborg och Stor-Malmö har avgången av omoderna bostäder både i absoluta tal och i procent varit mindre än avgången i Stor-Stockholm.

Statistiska centralbyrån har i en särskild undersökning (SM Bo 1968:33) sökt uppskatta, hur avgången av bostäder mellan bostadsräkningarna 1960 och 1965 fördelats på avgångsorsaker. Av den totala avgången utgjorde rivna bostäder 53 000, avgång på grund av sammanslagning 50 000 och kontorisering 14 000. 38 000 användes vid räkningstillfället som fritidsbostäder och 18 000 hade övergivits. För övriga 26 000 avgångna bostäder var informationen så ofullständig, att klassificering på avgångsorsak inte kunde utföras.

En av de mest framträdande regionala olikheterna är rivningens omfattning. I storstadsområdena uppgick andelen rivna bostäder till 16 000, ca 50 % av den totala avgången i dessa områden. Motsvarande tal för tätorter i övriga landet var 34 000 och drygt 30 %. I glesbygden uppgick de rivna bostäderna till 3 000, knappt 5 % av den totala avgången. Glesbygden hade däremot mycket stor andel bostäder som avgått under perioden på grund av sammanslagning, 15 000, eller på grund av ändrat nyttjande i form av fritidsbostad, 31 000. Dessutom hade 12 000 bostäder i glesbygden övergivits under perioden.

DIAGRAM 4. Bostäder i samtliga tätorter och i glesbygd fördelade efter kvalitetsgrupp och hustyp enligt bostadsräkningarna 1960 och 1965 samt motsvarande fördelning för större respektive mindre tätorter.

Övergivna bostäder i storstadsområdena uppgick till 300. Kontoriseringen i dessa områden var mindre än det fanns anledning att förmoda. Avgången på grund av kontoriseringen var 4 000, som kan jämföras med avgång på grund av rivning, 16 000. En hel del av den avgång i storstadsområdena som inte kunnat klassificeras, 6 000, kan dock avse kontorisering.

I undersökningen lämnas dessutom vissa uppgifter som belyser vilken inverkan bostädernas ålder, storlek och kvalitet har haft på avgångens storlek och orsak i de olika områdena. Bl.a. visas att antalet avgångna bostäder påtagligt samvarierar med de avgångna bostädernas ålder. Ju äldre bostäder desto större avgång. Till viss del framstår här som undantag avgångna bostäder i samband med sammanslagning. Denna avgång har varit särskilt utmärkande för bostäder byggda 1901-1930. Avgången är vidare störst för bostäder på 1 rum och kök samt 2 rum och kök. Slutligen kan nämnas att avgången till största delen avser bostäder utan centralvärme (över 90 % av totala avgången).

1.3 Bostädernas regionala fördelning på kvalitetsgrupper och hustyper.

1.3.1 Fördelning 1965

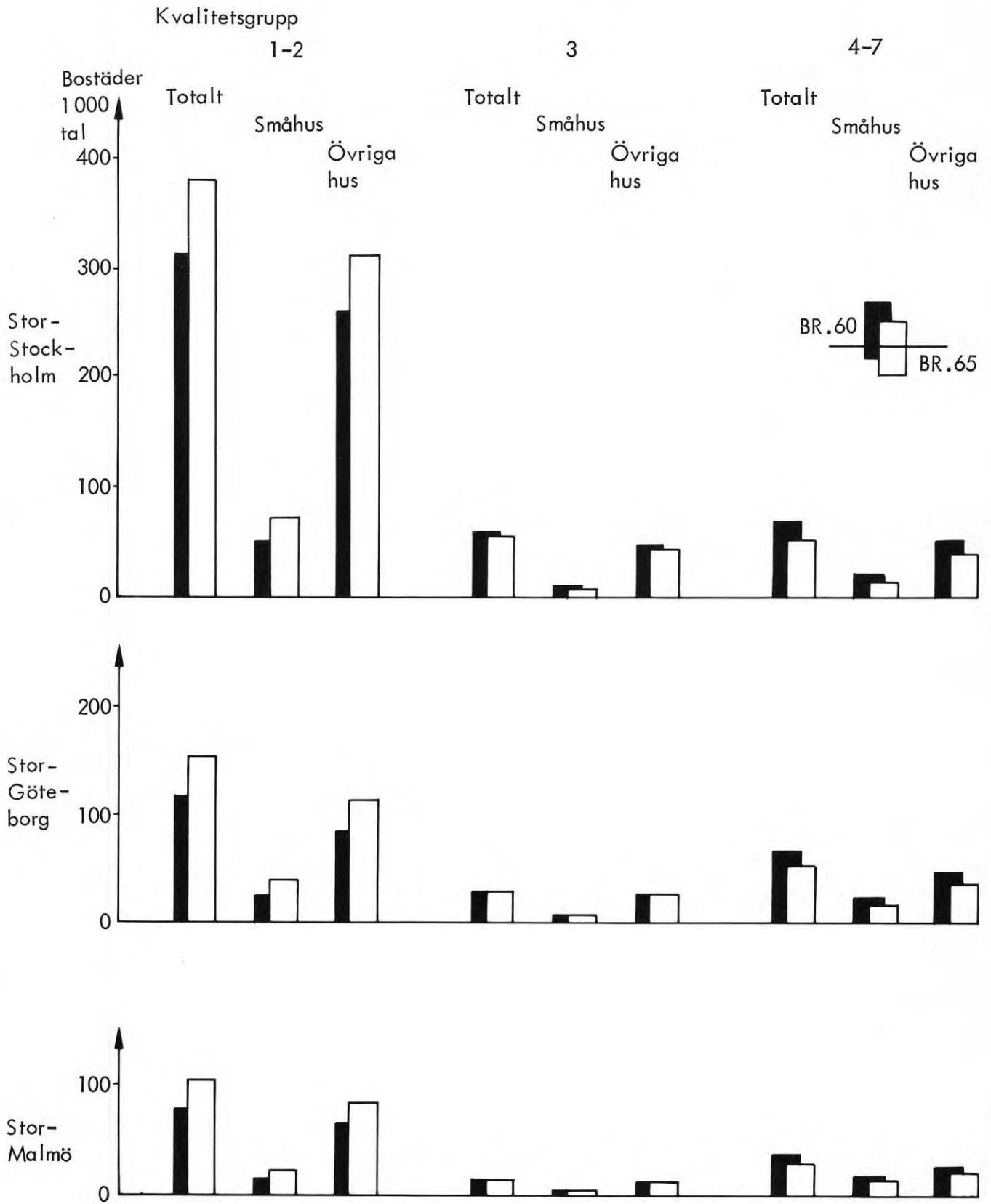
För 1965 har framtagits uppgifter för att visa hur moderna, halvmoderna och omoderna bostäder fördelades på småhus och flerfamiljshus (se TAB. 3 och 4 samt DIAGRAM 4 och 5). Antalet bostäder i flerfamiljshus uppgick 1965 till 1 582 000 och motsvarande antal för småhus var 1 293 000. De båda hustyperna var regionalt mycket olika fördelade. Bostäderna i flerfamiljshus var i huvudsak belägna i tätorterna, se nedan. I glesbygden fanns mindre än 40 000 bostäder i flerfamiljshus. Småhusens regionala fördelning visar en helt annan bild. Av småhusbostäderna var 725 000 bostäder belägna i tätorter och 568 000 i glesbygd. Småhusen var således till skillnad från flerfamiljshusen regionalt relativt jämnt fördelade.

Glesbygdens bostadsbestånd var 1965 påfallande omodernt. Av glesbygdens småhusbostäder var inte mindre än 314 000 eller 56 % omoderna. I tätorterna fanns vid samma tidpunkt 147 000 omoderna småhusbostäder, vilka utgjorde 21 % av tätorternas samtliga småhusbostäder. Av glesbygdens 36 000 bostäder i flerfamiljshus var 17 000 eller 47 % omoderna. I tätorterna, som hade 1 546 000 bostäder i flerfamiljshus, var endast 212 000 eller 14 % omoderna, dock endast 80 000 i de mindre tätorterna.

1.3.2 Förändringar 1960-1965

Då förändringar i bostadsbeståndet under perioden 1960-1965 studeras separat för småhus och flerfamiljshus-

DIAGRAM 5. Bostäder i Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö fördelade efter kvalitetsgrupp och hustyp enligt bostadsräkningarna 1960 och 1965.

hus (se TAB. 5) kan bl.a. konstateras, att den största avgången av omoderna bostäder har ägt rum i glesbygdens småhusbestånd. Denna avgång var 118 000, medan motsvarande minskning i tätorternas omoderna småhusbestånd uppgick till 71 000. Den procentuella avgången i glesbygden var emellertid relativt liten och av ungefär samma storlek som i tätorterna. Avgången av omoderna bostäder i flerfamiljshus var däremot i huvudsak en företeelse i tätorterna. Denna avgång uppgick där till 75 000, medan motsvarande avgång i glesbygden endast uppgick till 14 000. Procentuellt var dock avgången av omoderna bostäder i flerfamiljshus störst i glesbygden. Av storstadsområdena har Stor-Stockholm haft den största avgången av omoderna bostäder såväl i småhus som i flerfamiljshus både i absoluta tal och i procent.

Tillskott av moderna bostäder förekom i huvudsak i de större tätorterna. Glesbygdens tillskott av moderna bostäder i flerfamiljshus uppgick inte ens till 1 000. Däremot erhöll glesbygden ett relativt stort tillskott av moderna småhusbostäder, vilket uppgick till 60 000. I absoluta tal har för hela riket tillskottet av moderna bostäder i flerfamiljshus uppgått till 261 000, vilket obetydligt överstiger tillskottet av moderna småhusbostäder på 230 000. Här kan nämnas, att storstadsområdena inte utmärker sig för någon hög procentuell tillväxt i det moderna bostadsbeståndet i jämförelse med små och stora tätorter. Ett undantag utgörs av Stor-Malmös moderna småhusbostäder, som under perioden uppvisade den största procentuella ökningen.

1.4 Sammanfattning och kommentarer

Sammanfattningsvis gäller att

- 1965 fanns omoderna bostäder i ungefär lika stor omfattning i glesbygden som i tätorterna - 359 000 i tätorterna och 331 000 i glesbygden.
- Omoderna småhusbostäder förekom i betydligt större omfattning än omoderna bostäder i flerfamiljshus - 461 000 omoderna bostäder i småhus och 229 000 i flerfamiljshus.
- Det övervägande antalet omoderna småhusbostäder fanns i glesbygden, 314 000.
- Omoderna bostäder i flerfamiljshus förekom nästan uteslutande i tätorterna, 212 000, varav 193 000 i de större tätorterna. Dessutom fanns ett betydande antal omoderna småhusbostäder i tätorterna, 147 000, varav 86 000 i de större tätorterna.

Det kan finnas särskild anledning att något uppmärksamma de omoderna bostädernas geografiska belägenhet för att belysa om omoderna småhusbostäder utgör betydelsefulla saneringsobjekt för de större städernas förnyelseverksamhet. Av de 41 000 omoderna småhusbostäder som fanns i de tre storstadsområdena tillsammans fanns endast 7 000 inom Stockholms, Göteborgs eller Malmö stad. I jämförelse med dessa städers omoderna bostäder i flerfamiljshus, 80 000, var det omoderna småhusbeståndet av ringa omfattning. Förhållandena var likartade i de städer som 1965 hade minst 50 000 invånare. Sammanlagt fanns i dessa städer 136 000 omoderna bostäder varav 20 000 i småhus och 116 000 i flerfamiljshus. Mot denna bakgrund torde för de större städerna kunna konstateras, att behovet av sanering i det omoderna småhusbeståndet är av underordnad betydelse. För mindre städer, köpingar eller kommuner däremot är sannolikt behovet av sanering i det omoderna småhusbeståndet av lika stor vikt som sanering av flerfamiljshusen.

Genom en extrapolering av det omoderna bostadsbeståndets förändring under perioden 1960-1965 erhålls en mycket grov antydning om vilken tid det kan erfordras för en slutgiltig avveckling av 1965 års omoderna bostadsbestånd. För storstadsområdena pekar denna schematiska framskrivning på en tidsperiod fram till omkring 1985. Förhållandena ter sig något ljusare för Stor-Stockholm än för Stor-Göteborg och Stor-Malmö. Studier av förändringar i det omoderna bostadsbeståndet för andra regionala indelningar kan naturligtvis ge avvikande resultat. Här ska endast ett exempel anföras.

Stockholms innerstadsområde hade 1965 ungefär 30 000 omoderna bostäder. Med dagens förnyelsetakt i innerstaden, som av Stockholms stads fastighetskontor uppskattats till någonting mellan 1 000 och 1 500 bostäder per år, skulle delar av det omoderna bostadsbeståndet från 1965 finnas kvar i icke åtgärdat skick omkring 1990. Förnyelseverksamheten i andra städers centrala delar uppvisar sannolikt i flera fall ett ännu längre tidsperspektiv. Det finns all anledning att återkomma till frågan om de större städernas förnyelseverksamhet under perioden 1960-1965.

Som tidigare påvisats tillgodoser bostadsbeståndet hushållen med bostäder av mycket varierande karaktär. Bostadens ålder är särskilt betydelsefull och avgör i stor utsträckning storlek och kvalitet. Genom förbättringsinsatser av olika slag är det önskvärt att framförallt reducera ålderns betydelse för bostadens kvalitet.

För hushåll med äldre boende är behovet av bostadsteknisk förbättring särskilt angeläget. För barnhushållen framstår trångboddheten som ett mycket viktigt problem att komma till rätta med.

Rådande inkomstskillnader är vidare av avgörande betydelse för hushållens boendesituation, speciellt vad gäller den bostadstekniska standarden. Trångboddhet är däremot relativt vanlig hos hushåll i samtliga inkomstgrupper, även om ett visst samband mellan trångboddhet och inkomstens storlek kan påvisas.

2.1 Bostadshushållens förändringar 1960 - 1965

Förändringar i hushållsstrukturen 1960-65 framgår av TAB. 6 och DIAGRAM 6.

Antalet bostadshushåll¹ har under perioden ökat i samma takt som antalet bostäder, närmare bestämt med 195 000 eller 7,6 %. Förändringar under perioden varierar dock emellan de olika hushållstyperna. Barnhushållen (hushåll med barn under 16 år) minskade under perioden med 25 000, medan hushåll med äldre boende (hushåll med boende över 64 år) visade en ökning på 82 000. Det är alltså hushåll utan barn som har ökat under perioden. Denna ökning uppgick till 220 000 eller 14,2 %. Ökningen av antalet hushåll faller till största delen på hushåll i flerfamiljshus (150 000 hushåll).

Förändringen under perioden har dessutom inneburit en minskning i trångboddheten, om bostäder räknas som

¹ Då uttrycket hushåll används i fortsättningen avses hushåll med bostad, "bostadshushåll". Hushåll med barn avser bostadshushåll med barn i åldern 0-15 år. Hushåll med äldre boende avser bostadshushåll med en eller flera boende äldre än 64 år. I denna mening kan uppenbarligen ett bostadshushåll vara både barnhushåll och hushåll med äldre boende.

DIAGRAM 6a. Samtliga hushåll, hushåll med barn samt hushåll med äldre boende 1960 och 1965, totalt samt fördelade på flerfamiljshus och småhus.

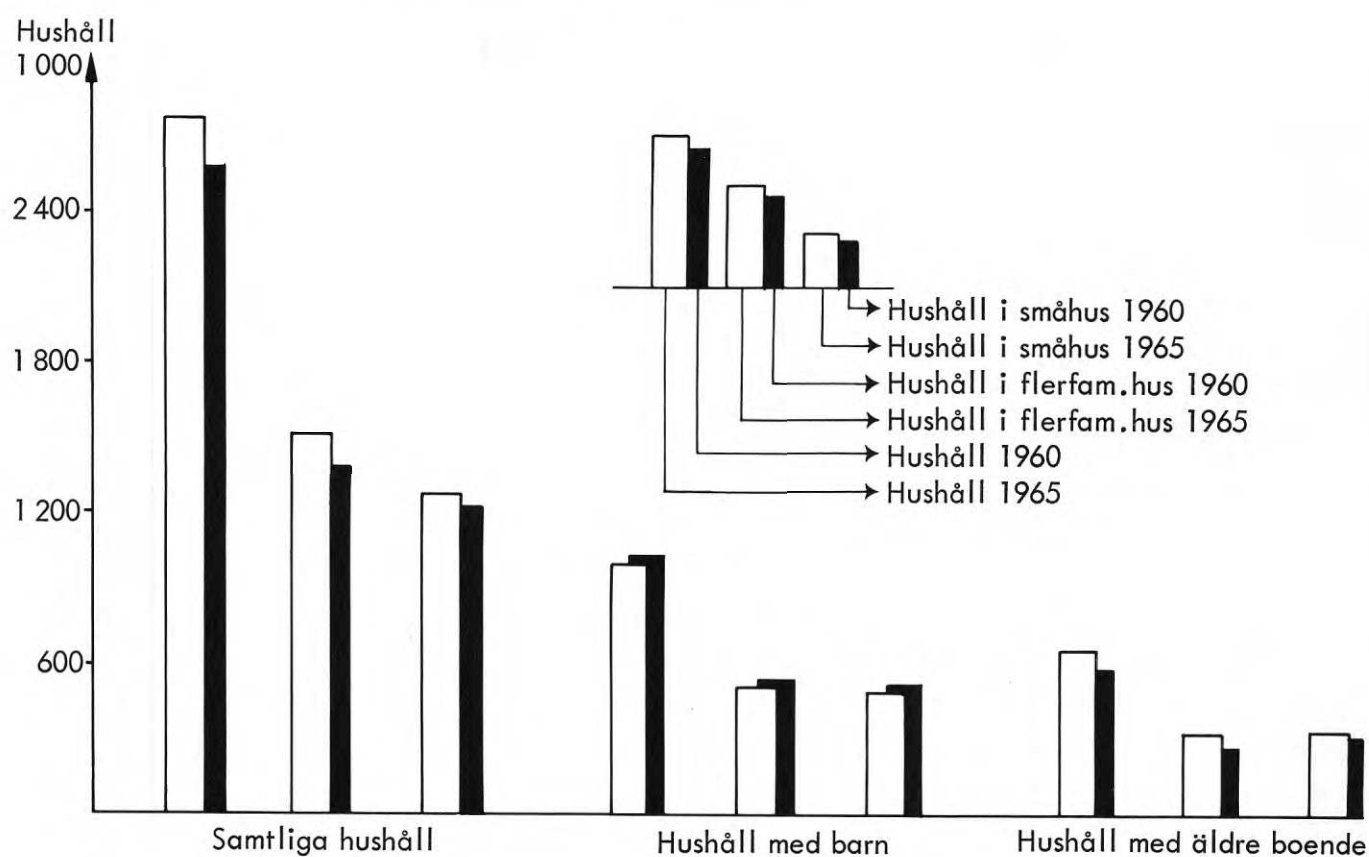
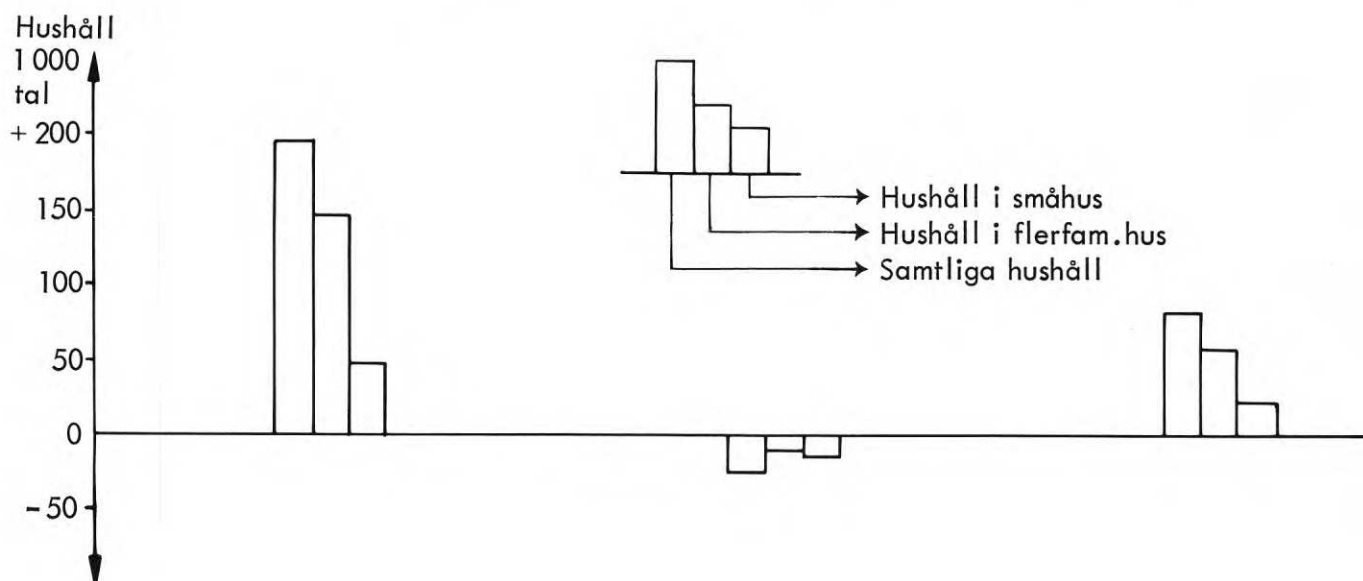

DIAGRAM 6b. Förändring 1960-65 av totala antalet hushåll, antalet hushåll med barn och antalet hushåll med äldre boende samt deras fördelning på flerfamiljshus och småhus.

trångbodda enligt norm 1¹. År 1960 var 215 000 eller 8,3 % av hushållen trångbodda enligt denna norm. Motsvarande siffror för 1965 var 128 000 eller 4,6 %. Enligt denna definition på trångboddhet har alltså en avsevärd förbättring skett. Om trångboddhet definieras enligt norm 2¹ innebär detta, att 695 000 hushåll 1965 räknades som trångbodda. De trångbodda hushållen enligt norm 2 utgjorde tillsammans 25 % av samtliga hushåll 1965. Här kan nämnas att det år 1926 i våra större städer i genomsnitt bodde 3 till 4 personer i bostäder av storleken 1 rum och kök. Det genomsnittliga antalet boende i hela riket i denna bostadstyp uppgick 1965 till 1,7 personer.

Förutom förändringar i hushållsstruktur och trångboddhet har betydande bostadstekniska förbättringar inträffat. Antalet hushåll som 1960 bodde omodernt i bostadstekniskt hänseende, 909 000, minskade till 644 000 år 1965. 1960 utgjorde dessa hushåll 36 % av samtliga hushåll medan de 1965 utgjorde 23 %. Barnhushållen har förbättrat sin bostadssituation i och med att 15 % bodde i omoderna bostäder 1965 mot 27 % år 1960. Ändå bodde 1965 i absoluta tal 149 000 barnhushåll omodernt. Stora procentuella förändringar har även inträffat för hushåll med äldre bostadsföreståndare. 1960 bodde 34 % av dessa hushåll modernt och 49 % omodernt. 1965 var förhållandet det motsatta, 48 % i moderna bostäder och 35 % i omoderna. Perioden innebar för denna kategori en minskning av hushåll med omodern bostadsteknisk standard från 280 000 till 228 000.

Trots en markant minskning av trångboddheten och en förbättring i den bostadstekniska standarden fanns alltså 1965 fortfarande 644 000 hushåll som bodde omodernt och dessutom 510 000 hushåll som visserligen bodde modernt eller halvmodernt men som var trångbodda. Tillsammans utgör dessa hushåll drygt en miljon, vilket pekar på ett mycket stort behov av skiftande åtgärder för att förbättra bostadssituationen i landet. Behovet av samhälleliga insatser i olika avseenden är särskilt stort för de hushåll som dels är trångbodda och dels bor omodernt. 1965 uppgick antalet sådana hushåll till 185 000.

¹ Olika normer har uppställts för att bedöma hushållets trångboddhet. Ett hushåll räknas som trångbott enligt norm 1, om antalet boende i lägenheten överstiger två per bostadsrum, köket oräknat. Enpersons- och tvåpersonshushåll räknas dock aldrig som trångbodda. Enligt norm 2 föreligger trångboddhet om antalet boende i lägenheten överstiger två per bostadsrum, kök och ett rum oräknade. Enpersonshushåll räknas dock aldrig som trångbodda. Då i texten ej anges vilken trångboddhetsnorm det är fråga om, avses norm 2.

Ytterligare några axplock ur bostadsräkningarnas material visar, att hushåll med 5 eller fler boende i högst 2 rum och kök under perioden 1960 - 1965 minskade i antal med 32 000 eller 37,6 %. Enpersonshushåll i 3 rum och kök eller större ökade med 28 000 eller 33,6 %. Dessutom tillkom under perioden 93 000 bostadsrättsinnehavare, en ökning från 1960 med 33,6 %.

2.2 Bostadsteknisk standard och trångboddhet 1965

Bostadsteknisk standard och trångboddhet fördelade på hustyper och hushållstyper redovisas i DIAGRAM 7. (Se även TAB. 7-16.)

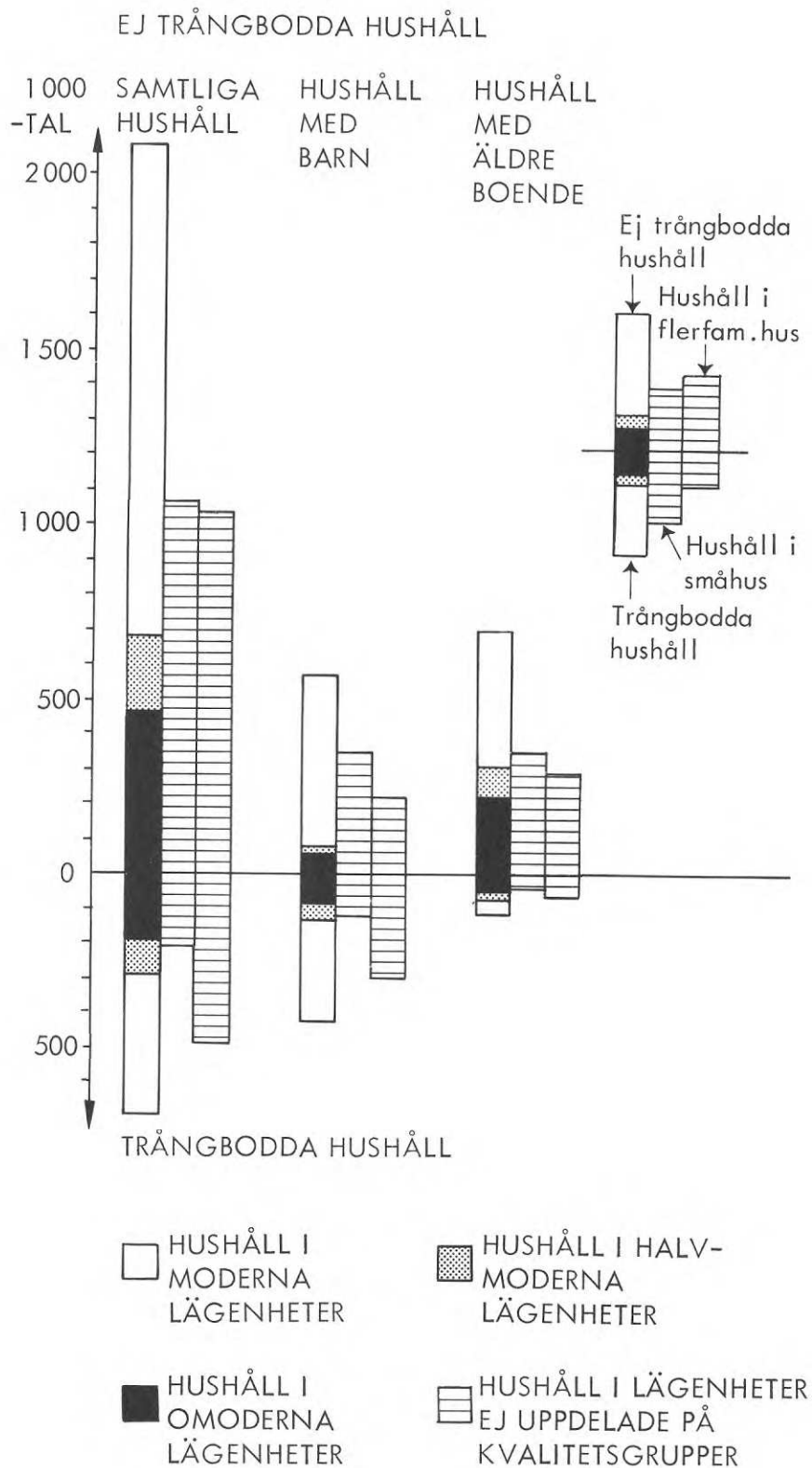
Som tidigare påpekats hade 644 000 av samtliga 2 777 000 hushåll 1965 en omodern standard i bostadstekniskt hänseende. Bostadsräkningarnas uppgifter om hushåll i omoderna bostäder kan synas förvånande, eftersom där framgår att endast 644 000 hushåll bodde omodernt, medan antalet omoderna bostäder kan beräknas uppgå till 690 000. Skillnaden förklaras emellertid av att 14 000 bostäder var upplåtna men utan mantalsskrivna boende, 6 000 bostäder var under reparation eller ombyggnad, 4 000 var utrymda på grund av förestående rivning, 13 000 var lediga för uthyrning och 4 000 disponerades av fastighetsägaren för annat ändamål. Ytterligare 4 000 bostäder var obebodda, men för dessa saknas uppgift om utnyttjandet.

För de två hushållstyper som här speciellt studerats - hushåll med barn och hushåll med äldre boende - var den bostadstekniska standarden sämst för hushållen med äldre boende. Omoderna bostäder var ett faktum för 259 000 hushåll med äldre boende och för 149 000 hushåll med barn. (Se TAB. 7.)

Bostadshushåll med omoderna bostäder förekom i samma omfattning i tätorterna som i glesbygden, 328 000 i tätorterna och 316 000 i glesbygden. En anmärkningsvärt hög andel (54 %) av hushållen i glesbygden hade således en omodern bostadsteknisk standard. Motsvarande procenttal för övriga regioner som här studerats - storstadsområden, större och mindre tätorter - pendlar mellan 10 % (för Stor-Stockholm) och 25 % (för mindre tätorter). (Se TAB. 8.)

Om barnhushållen kan framhållas att det 1965 fanns lika många barnhushåll med omodern bostadsteknisk standard i glesbygden som i tätorterna, 75 000 resp. 74 000. Av glesbygdens barnhushåll bodde 38 % i omoderna bostäder. För Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö uppgick motsvarande andelar till 6 %, 13 % och 13 %. Inte för några av de tre storstadsområdena översteg antalet barnhushåll i omoderna bostäder 10 000. (Se vidare TAB. 11.)

DIAGRAM 7. Trångboddhet för samtliga hushåll, hushåll med barn och hushåll med äldre boende 1965 samt hushållstypernas fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp enligt bostadsräkningen 1965.

Hushåll med äldre boende i omoderna bostäder uppgick till 147 000 i glesbygden och 112 000 i tätorterna. Den övervägande andelen (66 %) av glesbygdens hushåll med äldre boende hade en omodern bostadsteknisk standard. För Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö uppgick motsvarande andelar till 13 %, 30 % och 24 %. Antalet äldre boende i omoderna bostäder var i dessa regioner i absoluta tal 14 000, 16 000 och 8 000. (Se TAB. 14.)

Antalsmässigt förekom sålunda lika många barnhushåll med otillfredsställande bostadsteknisk standard i glesbygden som i tätorterna. I stort sett var förhållandet detsamma för hushåll med äldre boende. Däremot utgjorde antalet hushåll med omodern bostadsteknisk standard en mycket stor andel av glesbygdens samtliga hushåll jämfört med det förhållande som rådde i tätorterna. Detta kunde också noteras för de båda hushållstyperna hushåll med barn och hushåll med äldre boende.

De trångbodda hushållen uppgick 1965 enligt ovan till 695 000. Det har dessutom påpekats, att av de trångbodda hushållen hade 185 000 en omodern bostadsteknisk standard. Den övervägande delen av de trångbodda hushållen hade således en modern eller halvmodern bostadsteknisk standard. Det kan vidare framhållas att trångboddheten i huvudsak var ett tätortsfenomen. 565 000 hushåll i tätorterna var trångbodda mot 130 000 i glesbygden. För Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö uppgick antalet trångbodda hushåll till 128 000, 65 000 och 35 000. (Se TAB. 10.)

Trångbodda hushåll med barn uppgick till 425 000 och var huvudsakligen förekommande i moderna bostäder (291 000). En relativt stor del av de trångbodda hushållen med barn förekom dock i omoderna bostäder (96 000). De trångbodda barnhushållen var mest förekommande i tätorterna. Där fanns 346 000 trångbodda barnhushåll mot 79 000 i glesbygden. De trångbodda barnhushållen i Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö uppgick till 69 000, 38 000 och 21 000. (Se TAB. 13.)

År 1965 fanns 110 000 trångbodda hushåll med äldre boende av vilka dessutom 45 000 hade en omodern bostadsteknisk standard. 75 000 trångbodda hushåll med äldre boende fanns i tätorterna och 35 000 i glesbygden. Motsvarande antal i Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö uppgick till 17 000, 9 000 och 5 000. (Se TAB. 16.)

Trångboddheten var vanligast för barnhushåll, förekom mest i tätorterna och avsåg oftast hushåll i moderna bostäder. Detta får emellertid inte undanskymma det faktum, att trångboddhet är en realitet även för många andra hushåll, speciellt kännbart naturligtvis i de fall då den förekommer tillsammans med en omodern bostadsteknisk standard.

2.3 Bostadsteknisk standard, trångboddhet och inkomstförhållanden 1965

En otillfredsställande bostadsteknisk standard var enligt statistiken från 1965 speciellt utmärkande för hushåll med låga inkomster (se TAB. 17 och DIAGRAM 8).¹ Av de 140 000 hushåll som hade en inkomst under 5 000 kronor², hade hela 55 % omodern bostadsteknisk standard. Av hushåll med större inkomster, 30 000 kronor eller mer, bodde mindre än 5 % eller 23 000 hushåll modernt.

I det omoderna bostadsbeståndet var hushåll i inkomstgruppen 5 - 10 000 vanligast förekommande, 160 000 hushåll. För högre inkomstgrupper minskade gradvis antalet hushåll i omoderna bostäder. Av hushåll med en inkomst överstigande 40 000 kronor var det endast 5 000 som bodde modernt.

I varje inkomstgrupp var det fler hushåll i småhus än i flerfamiljshus som bodde modernt. Hela 71 % eller 62 000 av hushållen i småhus som hade en inkomst under 5 000 kronor bodde modernt. Motsvarande andel för hushåll i denna inkomstgrupp som bodde i flerfamiljshus uppgick endast till 29 % eller 15 000. (Se TAB. 25 och 26 samt DIAGRAM 8.)

Helt jämförbara uppgifter om inkomst- och bostadsförhållanden har inte kunnat inhämtas för barnhushåll och hushåll med äldre boende. Materialet medger ändå några slutsatser. (Se TAB. 27 och 28.) Den övervägande delen barnhushåll med bristfällig bostadsteknisk standard, dvs. med omoderna eller halvmoderna bostäder, hade en inkomst mellan 10 000 och 25 000 kronor. Dessa hushåll uppgick till 122 000.

Den övervägande delen hushåll med bristfällig bostadsteknisk standard av hushållen med äldre gift samboende

¹ Avser enligt BR-1965 del IV hushållens sammanräknade nettoinkomst, dvs. uppskattade inkomster enligt förordningen om statlig inkomstskatt då hänsyn tagits till eventuella avdrag för underskott å förvärvskälla. Vidare påpekas: "Beträffande gifta samboende avser uppgifterna mannens och hustruns sammanlagda årsinkomst, medan de i övriga fall avser endast bostadsföreståndarens årsinkomst. De inkomster hemmavarande barn och andra medlemmar i hushållet kan ha är sålunda icke medräknade. Ytterligare betonas bl. a. att sociala förmåner i regel är skattefria och därför inte ingår i detta inkomstbegrepp och att naturaförmåner för jordbrukare och andra rörelseidkare beräknas schablonmässigt och sannolikt också i underkant. I övrigt hänvisas till diskussionen av detta inkomstbegrepp i BR-1965 del IV.

² Exkl. hushåll utan inkomst.

man som hushållsföreståndare utgjordes av hushåll med inkomster mellan 5 000 och 20 000 kronor. Dessa hushåll var 102 000.

Om trångboddhet kan i detta sammanhang framhållas att den i absoluta tal var mest förekommande hos hushåll med en inkomst mellan 15 och 25 000 kronor. Trångbodda hushåll med dessa inkomster uppgick till 272 000. Det bör emellertid uppmärksammas, att trångboddheten i absoluta tal var relativt jämnt fördelad på inkomstgrupperna mellan 5 000 och 40 000 kronor. De trångbodda hushållen med inkomster över 10 000 hade oftast modern bostad. För trångbodda hushåll med en inkomst under 10 000 kronor var förhållandet det motsatta. (Se TAB. 29.)

Trångbodda barnhushåll med en inkomst över 20 000 kronor hade vanligen modern bostad. Trångbodda barnhushåll i lägre inkomstgrupper bodde i lika stor utsträckning i moderna som omoderna bostäder. (Se TAB. 30.)

För hushåll med äldre gift samboende man som hushållsföreståndare gällde det förhållandet, att inkomstens storlek var utslagsgivande både för den bostadstekniska standarden och för trångboddheten. Ju större inkomster hushållen hade desto mindre andel av dem bodde i omoderna bostäder och desto mindre andel var trångbodda.

Några regionala uppgifter om hushållens inkomster och den bostadstekniska standarden har framtagits (se TAB. 18-24 samt DIAGRAM 8 och 9). Det framgår genomgående hur markant hushållens bristfälliga bostadstekniska standard avtar med ökande inkomst. Klart framgår även att glesbygdens hushåll har en bostadstekniskt dålig standard, speciellt i de lägre inkomstklasserna och jämfört med förhållandena för tätorternas hushåll.

Uppgifter som redovisas för storstadsregionerna ger en liknande bild av sambandet mellan bostadsteknisk standard och inkomstförhållanden som påpekats ovan för förhållandena i hela riket.

Vidare kan framhållas att inkomstfördelningen är olikartad för de olika regioner som här studerats. Glesbygdens inkomstfördelning har sin tyngdpunkt i en betydligt lägre inkomstgrupp än inkomstfördelningen i tätorterna och speciellt i de tre storstadsregionerna. För storstadsregionerna kan sägas att inkomstförhållandena var relativt lika med undantag av en särskild topp för hushåll i inkomstklassen 30 - 39 000 kronor i Stor-Stockholm. En möjlig förklaring till denna avvikelse skulle kunna vara att en större del av den centrala administrationen och förvaltningen är belägen i Stor-Stockholm än i de två övriga storstadsregionerna.

DIAGRAM 8. Hushåll i tätorter och glesbygd 1965 fördelade efter inkomstklass på bostäder av olika kvalitet och hus-typ enligt bostadsräkningen 1965.

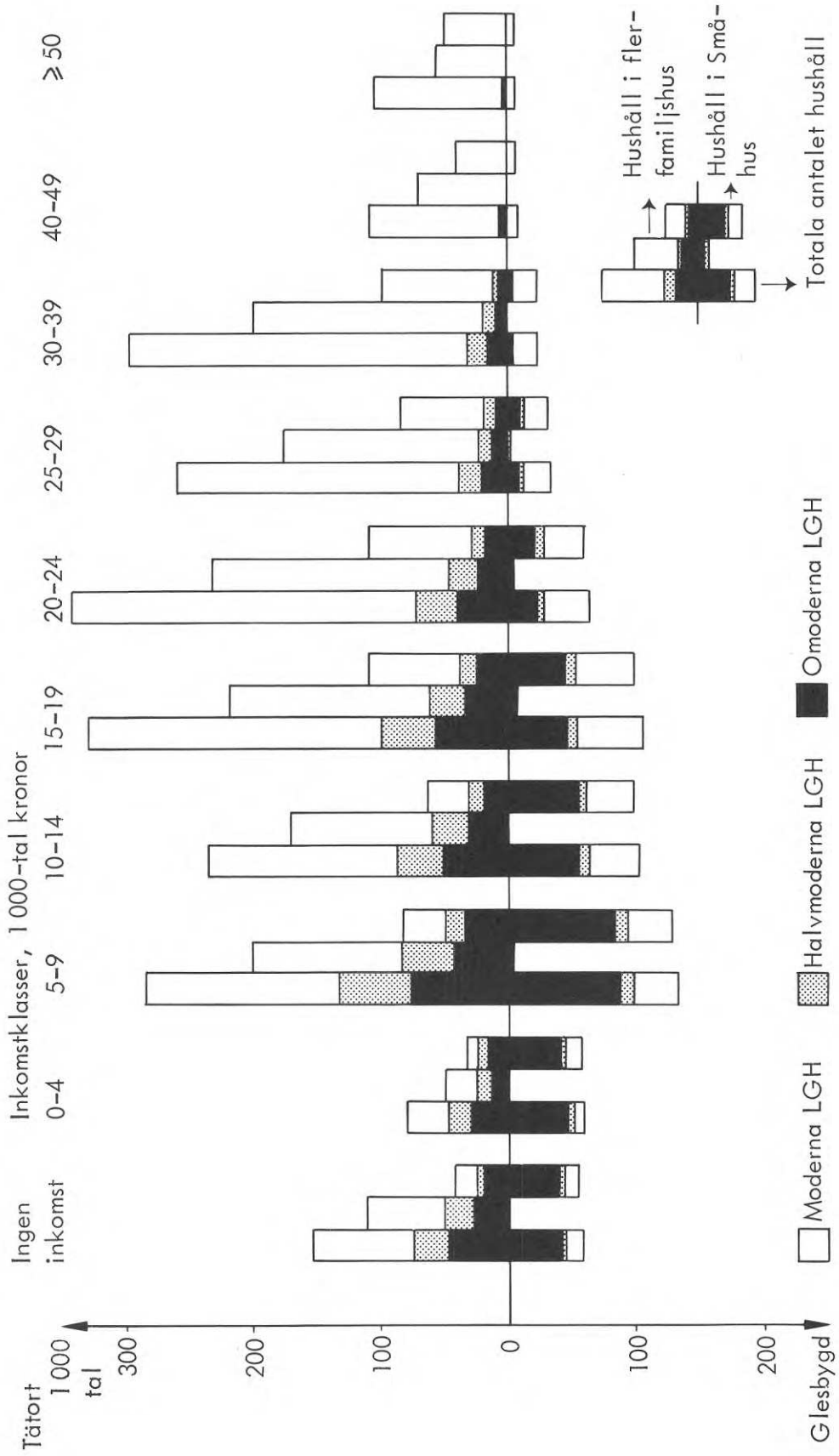
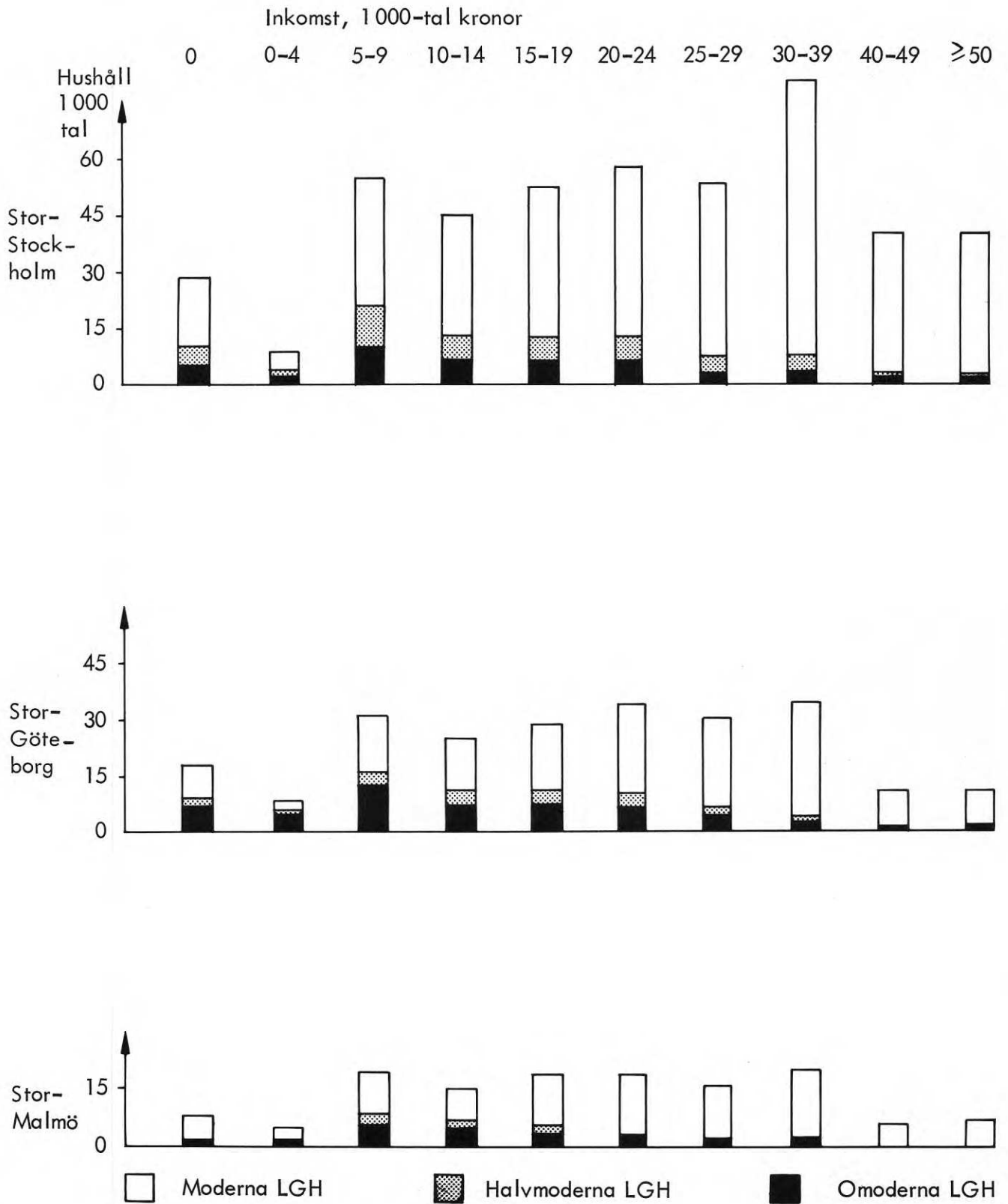

DIAGRAM 9. Hushåll i Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö 1965 fördelade efter inkomstklass på bostäder av olika kvalitet enligt bostadsräkningen 1965.

2.4 Sammanfattning

- Trots en markant minskning av trångboddheten och en förbättring av den bostadstekniska standarden fanns 1965 fortfarande 644 000 hushåll som bodde omodernt och dessutom 510 000 hushåll som visserligen bodde modernt eller halvmodernt men som var trångbodda. Detta innebär att det finns ett mycket stort behov av skiftande åtgärder för att förbättra bostadssituationen i landet. Sådana åtgärder är rivning av bostäder med bristfällig standard och kort återstående livslängd, upprustning och ombyggnad av halvmoderna och omoderna bostäder, samt inriktning av bostadsproduktionen på lägenhetsstorlekar, som tillgodoser hushållens behov av utrymme.
- Trångbodda hushåll uppgick totalt till 695 000. Trångboddhet i kombination med en omodern bostadsteknisk standard var ett faktum för 185 000 hushåll.
- Trångboddhet och omodern bostadsteknisk standard förekom i olika omfattning för hushåll med barn och hushåll med äldre boende. Den bostadstekniska standarden var sämst för hushåll med äldre boende. Omoderna bostäder var ett faktum för 259 000 hushåll med äldre boende och för 149 000 hushåll med barn. Trångboddhet däremot var naturligtvis vanligast för barnhushåll, 425 000. Motsvarande antal trångbodda hushåll med äldre boende uppgick till 110 000.
- Bostadshushåll med omoderna bostäder förekom i ungefär lika stor omfattning i tätorterna som i glesbygden, 328 000 resp. 316 000.
- Trångboddhet var i huvudsak ett tätortsfenomen. 565 000 hushåll i tätorterna var trångbodda mot 130 000 i glesbygden.
- Rådande inkomstskillnader 1965 var av avgörande betydelse för hushållens bostadstekniska standard. Trångboddheten var emellertid relativt vanlig hos hushåll i samtliga inkomstgrupper. Men även i detta avseende hade inkomsten viss betydelse.

Sambanden är entydiga. En hög inkomst garanterar god bostadsteknisk standard och vanligen väl tilltaget utrymme för hushållsmedlemmarna. Med lägre inkomster följer ofta anspråkslösare bostadsförhållanden, som många gånger till och med utgör fara för fysisk och psykisk hälsa.

BILAGA
TAB. 1-30

TAB. 1. Samtliga bostäder 1965. Regional fördelning på kvalitetsgrupper.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet bostäder 1000-tal	Därav moderna bostäder 1000-tal	halvmoderna bostäder 1000-tal	omoderna bostäder 1000-tal
Riket	2 875	1 868	317	690
Tätort	2 271	1 644	268	359
Glesbygd	604	224	49	331
Tätorter ≥ 2000 inv	1 967	1 460	228	279
Tätorter 200-1999 inv	304	184	40	80
Stor-Stockholm	480	380	49	51
Stor-Göteborg	233	152	28	53
Stor-Malmö ¹⁾	146	105	12	29

PROCENT

Region	Totala antalet bostäder 1000-tal	Därav moderna bostäder %	halvmoderna bostäder %	omoderna bostäder %
Riket	2 875	65	11	24
Tätort	2 271	72	12	16
Glesbygd	604	37	8	55
Tätorter ≥ 2000 inv	1 967	74	12	14
Tätorter 200-1999 inv	304	61	13	26
Stor-Stockholm	480	79	10	11
Stor-Göteborg	233	66	12	22
Stor-Malmö ¹⁾	146	72	8	20

1)

Enligt den officiella statistiken Malmö-Lundregionen.

TAB 2. Förändringar i bostadsbeståndet 1960-1965.
Regional fördelning på kvalitetsgrupper.

ABSOLUTA TAL

Region	Moderna bostäder 1000-tal	Halvmoderna bostäder 1000-tal	Omoderna bostäder 1000-tal
Riket	491	-13	-277
Tätort	431	-12	-146
Glesbygd	60	-1	-132
Tätorter ≥ 2000 inv	380	-8	-99
Tätorter 200-1999 inv	51	-4	-47
Stor-Stockholm	71	-3	-20
Stor-Göteborg	39	-	-13
Stor-Malmö ¹⁾	26	-	-8

PROCENT av antalet bostäder redovisade
för varje region och kvalitetsgrupp
1960.

Region	Moderna bostäder %	Halvmoderna bostäder %	Omoderna bostäder %
Riket	36	-4	-29
Tätort	36	-5	-29
Glesbygd	36	-2	-29
Tätorter ≥ 2000 inv	35	-3	-26
Tätorter 200-1999 inv	38	-10	-37
Stor-Stockholm	23	-6	-25
Stor-Göteborg	35	-1	-19
Stor-Malmö ¹⁾	26	-	-21

1)
Malmö-Lundregionen.

TAB. 3. Bostäder i flerfamiljshus 1965. Regional fördelning på kvalitetsgrupper.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet bostäder 1000-tal	Därav moderna bostäder 1000-tal	halvmoderna bostäder 1000-tal	omoderna bostäder 1000-tal
Riket	1 582	1 159	194	229
Tätort	1 546	1 147	187	212
Glesbygd	36	12	7	17
Tätorter ≥ 2000 inv	1 466	1 101	172	193
Tätorter 200-1999 inv	80	46	15	19
Stor-Stockholm	392	311	43	38
Stor-Göteborg	172	113	23	36
Stor-Malmö ¹⁾	111	83	10	18

PROCENT

Region	Totala antalet bostäder 1000-tal	Därav moderna bostäder %	halvmoderna bostäder %	omoderna bostäder %
Riket	1 582	73	12	15
Tätort	1 546	74	12	14
Glesbygd	36	34	19	47
Tätorter ≥ 2000 inv	1 466	75	12	13
Tätorter 200-1999 inv	80	57	19	24
Stor-Stockholm	392	79	11	10
Stor-Göteborg	172	66	13	21
Stor-Malmö ¹⁾	111	74	10	16

1)
Malmö-Lundregionen.

TAB. 4. Småhusbostäder 1965. Regional fördelning på kvalitetsgrupper.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet bostäder 1000-tal	Därav moderna bostäder 1000-tal	halvmoderna bostäder 1000-tal	omoderna bostäder 1000-tal
Riket	1 293	709	123	461
Tätort	725	497	81	147
Glesbygd	568	212	42	314
Tätorter ≥ 2000 inv	501	359	56	86
Tätorter 200-1999 inv	224	138	25	61
Stor-Stockholm	88	69	6	13
Stor-Göteborg	61	39	5	17
Stor-Malmö ¹⁾	35	22	2	11

PROCENT

Region	Totala antalet bostäder 1000-tal	Därav moderna bostäder %	halvmoderna bostäder %	omoderna bostäder %
Riket	1 293	55	10	35
Tätort	725	68	11	21
Glesbygd	568	37	7	56
Tätorter ≥ 2000 inv	501	72	11	17
Tätorter 200-1999 inv	224	62	11	27
Stor-Stockholm	88	78	7	15
Stor-Göteborg	61	65	8	27
Stor-Malmö ¹⁾	35	62	7	31

1)

Malmö-Lundregionen.

TAB. 5. Förändringar i bostadsbeståndet 1960-1965.
Regional fördelning på kvalitetsgrupper och hustyper¹⁾.

ABSOLUTA TAL

Region	Moderna bostäder		Halvmoderna bostäder		Omoderna bostäder	
	S	F	S	F	S	F
	1000-tal		1000-tal		1000-tal	
Riket	230	261	-6	-8	-189	-89
Tätort	170	261	-6	-6	-71	-75
Glesbygd	60	-	-	-1	-118	-14
Tätorter						
≥ 2000 inv	128	252	-4	-4	-35	-64
Tätorter						
200-1999 inv	42	9	-2	-2	-36	-11
Stor-Stockholm	21	50	-1	-2	-7	-13
Stor-Göteborg	13	27	-	-	-6	-8
Stor-Malmö ²⁾	8	18	-	-	-4	-4

PROCENT av antalet bostäder redovisade för varje region, kvalitetsgrupp och hustyp 1960.

Region	Moderna bostäder		Halvmoderna bostäder		Omoderna bostäder	
	S	F	S	F	S	F
	%		%		%	
Riket	48	29	-5	-4	-29	-28
Tätort	52	29	-7	-3	-33	-26
Glesbygd	39	1	1	-17	-28	-45
Tätorter						
≥ 2000 inv	56	30	-7	-2	-29	-24
Tätorter						
200-1999 inv	44	24	-8	-13	-37	-38
Stor-Stockholm	42	19	-18	-4	-31	-22
Stor-Göteborg	47	31	-1	-1	-25	-16
Stor-Malmö ²⁾	63	27	-1	3	-25	-19

1)
S = småhus, F = flerfamiljshus.

2)
Malmö-Lundregionen.

TAB. 6. Förändringar i hushållsstrukturen 1960-1965.
Fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.
(Hela riket.)

ABSOLUTA TAL

Hushållstyp	År	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav fördelade i 1000-tal på hustyper ¹⁾		i 1000-tal på kvalitetsgrupper		
			S	F	1-2	3	4-7
Samtliga hushåll	1960	2 582	1 215	1 367	1 353	320	909
	1965	2 777	1 263	1 514	1 831	302	644
Barnhushåll	1960 ²⁾	1 014	498	516	658	83	268
	1965	989	485	504	781	59	149
Hushåll med äldre bostads- föreståndare	1960	569	303	266	192	97	280
	1965	651	326	325	312	111	228

PROCENT

Hushållstyp	År	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav fördelade i % på hustyper ¹⁾		i % på kvalitetsgrupper		
			S	F	1-2	3	4-7
Samtliga hushåll	1960	2 582	47	53	52	12	36
	1965	2 777	45	55	66	11	23
Barnhushåll	1960 ²⁾	1 014	49	51	65	8	27
	1965	989	49	51	79	6	15
Hushåll med äldre bostads- föreståndare	1960	569	53	47	34	17	49
	1965	651	52	48	48	17	35

1)
S = småhus, F = flerfamiljshus.

2)
1960 års värden för kvalitetsgrupperingen är uppskrivna tal grundade på tiondelssampling.

TAB. 7. Hushåll och boende 1965. Fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Hushållstyp Boendekategori	Hushåll Boende 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder förde- lade på		kvalitetsgrupper		
		hustyper ¹⁾ S	F	1-2	3	4-7
Samtliga hushåll	2 777	1 263	1 514	1 831	302	644
Hushåll med barn	989	485	504	781	59	149
Hushåll med äldre boende	739	390	349	362	118	259
Samtliga boende	7 624	3 878	3 746	5 449	642	1 533
Barn	1 715	893	822	1 374	91	250
Äldre	952	521	431	469	150	333

PROCENT

Hushållstyp Boendekategori	Hushåll Boende 1000-tal	Därav i % i bostäder fördelade på		kvalitetsgrupper		
		hustyper ¹⁾ S	F	1-2	3	4-7
Samtliga hushåll	2 777	45	55	66	11	23
Hushåll med barn	989	49	51	79	6	15
Hushåll med äldre boende	739	53	47	49	16	35
Samtliga boende	7 624	51	49	71	8	21
Barn	1 715	52	48	80	5	15
Äldre boende	952	55	45	49	16	35

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 8. Hushåll 1965. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal hustyper ¹⁾		i bostäder fördelade på kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	2 777	1 263	1 514	1 831	302	644
Tätort	2 194	711	1 483	1 611	255	328
Glesbygd	583	552	31	220	47	316
Tätorter						
≥ 2000 inv	1 901	492	1 409	1 430	217	254
Tätorter						
200-1999 inv	293	219	74	181	38	74
Stor-Stockholm	466	88	378	371	47	48
Stor-Göteborg	226	61	165	150	27	49
Stor-Malmö ²⁾	142	35	107	103	12	27

PROCENT

Region	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i hustyper ¹⁾		i bostäder fördelade på kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	2 777	45	55	66	11	23
Tätort	2 194	32	68	73	12	15
Glesbygd	583	95	5	38	8	54
Tätorter						
≥ 2000 inv	1 901	26	74	75	11	14
Tätorter						
200-1999 inv	293	75	25	62	13	25
Stor-Stockholm	466	19	81	80	10	10
Stor-Göteborg	226	27	73	66	12	22
Stor-Malmö ²⁾	142	25	75	73	8	19

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

2)

Malmö-Lundregionen.

TAB. 9. Trångbodda hushåll 1965, enligt norm 1. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	128	43	85	58	18	52
Tätort	98	16	82	52	15	31
Glesbygd	30	27	3	6	3	21
Tätorter ≥ 2000 inv	87	10	77	48	13	26
Tätorter 200-1999 inv	11	6	5	4	2	5
Stor-Stockholm	24	2	22	17	3	4
Stor-Göteborg	13	1	12	6	3	4
Stor-Malmö ²⁾	6	1	5	3	1	2

PROCENT

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	128	34	66	45	14	41
Tätort	98	16	84	53	15	32
Glesbygd	30	90	10	20	10	70
Tätorter ≥ 2000 inv	87	11	89	55	15	30
Tätorter 200-1999 inv	11	55	45	36	18	46
Stor-Stockholm	24	8	92	71	13	16
Stor-Göteborg	13	8	92	46	23	31
Stor-Malmö ²⁾	6	17	83	50	17	33

1)
S = småhus, F = flerfamiljshus.

2)
Malmö-Lundregionen.

TAB. 10. Trångbodda hushåll 1965, enligt norm 2. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	695	211	484	426	84	185
Tätort	565	91	474	390	71	104
Glesbygd	130	120	10	36	13	81
Tätorter ≥ 2000 inv	507	58	449	360	62	85
Tätorter 200-1999 inv	58	33	25	30	9	19
Stor-Stockholm	128	9	119	98	14	16
Stor-Göteborg	65	7	58	38	10	17
Stor-Malmö ²⁾	35	3	32	25	3	7

PROCENT

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	695	30	70	61	12	27
Tätort	565	16	84	69	13	18
Glesbygd	130	92	8	28	10	62
Tätorter ≥ 2000 inv	507	11	89	71	12	17
Tätorter 200-1999 inv	58	57	43	52	16	32
Stor-Stockholm	128	7	93	77	11	12
Stor-Göteborg	65	11	89	58	15	27
Stor-Malmö ²⁾	35	9	91	71	9	20

1) S = småhus, F = flerfamiljshus.

2) Malmö-Lundregionen.

TAB. 11. Hushåll med barn 1965. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	989	485	504	781	59	149
Tätort	793	300	493	675	44	74
Glesbygd	196	185	11	106	15	75
Tätorter ≥ 2000 inv	677	210	467	586	35	56
Tätorter 200-1999 inv	116	90	26	89	9	18
Stor-Stockholm	153	39	114	137	6	10
Stor-Göteborg	79	25	54	64	5	10
Stor-Malmö ²⁾	48	14	34	40	2	6

PROCENT

Region	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	989	49	51	79	6	15
Tätort	793	38	62	85	6	9
Glesbygd	196	94	6	54	8	38
Tätorter ≥ 2000 inv	677	31	69	87	5	8
Tätorter 200-1999 inv	116	78	22	77	8	15
Stor-Stockholm	153	25	75	90	4	6
Stor-Göteborg	79	32	68	81	6	13
Stor-Malmö ²⁾	48	29	71	83	4	13

1)
S = småhus, F = flerfamiljshus

2)
Malmö-Lundregionen.

TAB. 12. Trångbodda hushåll med barn 1965, enligt norm 1. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	102	34	68	50	13	39
Tätort	79	13	66	44	11	24
Glesbygd	23	21	2	6	2	15
Tätorter ≥ 2000 inv	70	8	62	40	10	20
Tätorter 200-1999 inv	9	5	4	4	1	4
Stor-Stockholm	18	1	17	13	2	3
Stor-Göteborg	11	1	10	5	2	4
Stor-Malmö ²⁾	4	-	4	3	-	1

PROCENT

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	102	33	67	49	13	38
Tätort	79	16	84	56	14	30
Glesbygd	23	91	9	26	9	65
Tätorter ≥ 2000 inv	70	11	89	57	14	29
Tätorter 200-1999 inv	9	56	44	44	12	44
Stor-Stockholm	18	6	94	72	11	17
Stor-Göteborg	11	9	91	45	18	37
Stor-Malmö ²⁾	4	-	100	75	-	25

1) S = småhus, F = flerfamiljshus.

2) Malmö-Lundregionen.

TAB. 13. Trångbodda hushåll med barn 1965, enligt norm 2. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	425	133	292	291	38	96
Tätort	346	61	285	262	30	54
Glesbygd	79	72	7	29	8	42
Tätorter ≥ 2000 inv	306	38	268	239	25	42
Tätorter 200-1999 inv	40	23	17	23	5	12
Stor-Stockholm	69	6	63	57	5	7
Stor-Göteborg	38	5	33	26	4	18
Stor-Malmö ²⁾	21	2	19	16	1	4

PROCENT

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	425	31	69	68	9	23
Tätort	346	18	82	76	9	15
Glesbygd	79	91	9	37	10	53
Tätorter ≥ 2000 inv	306	12	88	78	8	14
Tätorter 200-1999 inv	40	58	42	58	13	29
Stor-Stockholm	69	9	91	83	7	10
Stor-Göteborg	38	13	87	68	11	21
Stor-Malmö ²⁾	21	10	90	76	5	19

1)
S = småhus, F = flerfamiljshus.

2)
Malmö-Lundregionen.

TAB. 14. Hushåll med äldre boende 1965. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	739	390	349	362	118	259
Tätort	517	177	340	306	99	112
Glesbygd	222	213	9	56	19	147
Tätorter						
≥ 2000 inv	433	114	319	270	83	80
Tätorter						
200-1999 inv	84	63	21	36	16	32
Stor-Stockholm	106	18	88	74	18	14
Stor-Göteborg	53	16	37	28	9	16
Stor-Malmö ²⁾	33	9	24	20	5	8

PROCENT

Region	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	739	53	47	49	16	35
Tätort	517	34	66	59	19	22
Glesbygd	222	96	4	25	9	66
Tätorter						
≥ 2000 inv	433	26	74	62	19	19
Tätorter						
200-1999 inv	84	75	25	43	19	38
Stor-Stockholm	106	17	83	70	17	13
Stor-Göteborg	53	30	70	53	17	30
Stor-Malmö ²⁾	33	27	73	61	15	24

1) S = småhus, F = flerfamiljshus.

2) Malmö-Lundregionen.

TAB. 15. Trångbodda hushåll med äldre boende 1965, enligt norm 1. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S		F		
				1-2	3	4-7
Riket	12	8	4	3	1	8
Tätort	6	2	4	2	1	3
Glesbygd	6	6	-	1	-	5
Tätorter						
≥ 2000 inv	5	1	4	2	1	2
Tätorter						
200-1999 inv	1	1	-	-	-	1
Stor-Stockholm	1	-	1	1	-	-
Stor-Göteborg	1	-	1	-	-	1
Stor-Malmö ²⁾	-	-	-	-	-	-

PROCENT

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾ kvalitetsgrupper				
		S		F		
				1-2	3	4-7
Riket	12	67	33	25	8	67
Tätort	6	33	67	33	17	50
Glesbygd	6	100	-	17	-	83
Tätorter						
≥ 2000 inv	5	20	80	40	20	40
Tätorter						
200-1999 inv	1	100	-	-	-	100
Stor-Stockholm	1	-	100	100	-	-
Stor-Göteborg	1	-	100	-	-	100
Stor-Malmö ²⁾	-	-	-	-	-	-

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

2)

Malmö-Lundregionen.

TAB. 16. Trångbodda hushåll med äldre boende 1965, enligt norm 2. Regional fördelning på bostäder av olika kvalitet och hustyp.

ABSOLUTA TAL

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	110	47	63	45	20	45
Tätort	75	14	61	39	17	19
Glesbygd	35	33	2	6	3	26
Tätorter ≥ 2000 inv	65	8	57	36	15	14
Tätorter 200-1999 inv	10	6	4	3	2	5
Stor-Stockholm	17	1	16	11	4	2
Stor-Göteborg	9	1	8	4	2	3
Stor-Malmö ²⁾	5	1	4	3	1	1

PROCENT

Region	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Riket	110	43	57	41	18	41
Tätort	75	19	81	52	23	25
Glesbygd	35	94	6	17	9	74
Tätorter ≥ 2000 inv	65	12	88	55	23	22
Tätorter 200-1999 inv	10	60	40	30	20	50
Stor-Stockholm	17	6	94	65	24	11
Stor-Göteborg	9	11	89	44	22	34
Stor-Malmö ²⁾	5	20	80	60	20	20

1) S = småhus, F = flerfamiljshus.

2) Malmö-Lundregionen.

TAB. 17. Hushåll 1965. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustomp och kvalitet. (Hela riket.)

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustomper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	212	96	116	93	33	86
- 4 999	140	88	52	41	22	77
5 000 - 9 999	410	205	205	181	69	160
10 000 - 14 999	338	163	175	185	48	105
15 000 - 19 999	433	208	225	279	52	102
20 000 - 24 999	406	169	237	306	38	62
25 000 - 29 999	294	116	178	243	22	29
30 000 - 39 999	321	121	200	285	18	18
40 000 - 49 999	114	45	69	108	3	3
50 000 -	110	55	55	106	2	2

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustomper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	212	45	55	44	16	40
- 4 999	140	63	37	29	16	55
5 000 - 9 999	410	50	50	44	17	39
10 000 - 14 999	338	48	52	55	14	31
15 000 - 19 999	433	48	52	64	12	24
20 000 - 24 999	406	42	58	75	9	16
25 000 - 29 999	294	39	61	83	7	10
30 000 - 39 999	321	38	62	89	6	5
40 000 - 49 999	114	39	61	95	2	3
50 000 -	110	50	50	96	2	2

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 18. Hushåll 1965 i samtliga tätorter. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustyp och kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade				
		på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	154	42	112	81	28	45
- 4 999	80	31	49	33	18	29
5 000 - 9 999	283	83	200	151	58	74
10 000 - 14 999	235	65	170	146	39	50
15 000 - 19 999	327	109	218	229	43	55
20 000 - 24 999	341	109	232	270	33	38
25 000 - 29 999	259	84	175	221	19	19
30 000 - 39 999	296	98	198	266	16	14
40 000 - 49 999	107	38	69	102	3	2
50 000 -	104	49	55	100	2	2

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på				
		hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	154	27	73	52	8	40
- 4 999	80	39	61	41	23	36
5 000 - 9 999	283	29	71	53	21	26
10 000 - 14 999	235	28	72	62	17	21
15 000 - 19 999	327	33	67	70	13	17
20 000 - 24 999	341	32	68	79	10	11
25 000 - 29 999	259	32	68	85	8	7
30 000 - 39 999	296	33	67	90	5	5
40 000 - 49 999	107	35	65	95	3	2
50 000 -	104	47	53	96	2	2

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 19. Hushåll 1965 i glesbygden. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustyp och kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	58	54	4	12	4	42
- 4 999	59	57	2	8	4	47
5 000 - 9 999	129	124	5	31	11	87
10 000 - 14 999	103	98	5	39	8	56
15 000 - 19 999	106	100	6	50	9	47
20 000 - 24 999	66	61	5	37	6	23
25 000 - 29 999	34	31	3	22	3	9
30 000 - 39 999	24	23	1	18	1	5
40 000 - 49 999	6	6	0	6	0	0
50 000 -	6	6	0	6	0	0

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	58	93	7	21	7	72
- 4 999	59	97	3	14	6	80
5 000 - 9 999	129	96	4	24	9	67
10 000 - 14 999	103	95	5	38	6	56
15 000 - 19 999	106	94	6	47	9	44
20 000 - 24 999	66	92	8	56	9	35
25 000 - 29 999	34	91	9	65	8	27
30 000 - 39 999	24	96	4	75	4	21
40 000 - 49 999	6	100	0	100	0	0
50 000 -	6	100	0	100	0	0

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 20. Hushåll 1965 i tätorter med minst 2000 invånare. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustyp och kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade				
		på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	127	25	102	71	23	33
- 4 999	61	17	44	27	14	20
5 000 - 9 999	243	52	191	134	51	58
10 000 - 14 999	201	40	161	128	34	39
15 000 - 19 999	271	67	204	194	35	42
20 000 - 24 999	293	72	221	234	28	31
25 000 - 29 999	228	60	168	197	16	15
30 000 - 39 999	268	76	192	242	14	12
40 000 - 49 999	100	33	67	95	3	2
50 000 -	97	43	54	93	2	2

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på				
		hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	127	20	80	56	18	26
- 4 999	61	28	72	44	23	33
5 000 - 9 999	243	21	79	55	21	24
10 000 - 14 999	201	20	80	64	17	19
15 000 - 19 999	271	25	75	72	12	16
20 000 - 24 999	293	25	75	80	9	11
25 000 - 29 999	228	26	74	87	6	7
30 000 - 39 999	268	28	72	90	6	4
40 000 - 49 999	100	33	67	95	3	2
50 000 -	97	44	56	96	2	2

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 21. Hushåll 1965 i tätorter med 200-1 999 invånare. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustyp och kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	27	17	10	10	5	12
- 4 999	19	14	5	6	4	9
5 000 - 9 999	39	30	9	16	7	16
10 000 - 14 999	33	24	9	18	5	10
15 000 - 19 999	55	41	14	35	7	13
20 000 - 24 999	48	36	12	36	5	7
25 000 - 29 999	30	23	9	23	3	4
30 000 - 39 999	29	22	7	25	2	2
40 000 - 49 999	7	6	1	7	0	0
50 000 -	6	6	0	6	0	0

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	27	63	37	37	19	44
- 4 999	19	74	26	32	21	47
5 000 - 9 999	39	77	23	41	18	41
10 000 - 14 999	33	73	27	55	15	30
15 000 - 19 999	55	74	26	64	12	24
20 000 - 24 999	48	75	25	75	10	15
25 000 - 29 999	30	70	30	77	10	13
30 000 - 39 999	29	76	24	86	7	7
40 000 - 49 999	7	86	14	100	100	0
50 000 -	6	100	0	100	100	0

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 22. Hushåll 1965 i Stor-Stockholm. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustyp och kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	28	5	23	19	4	5
- 4 999	8	2	6	4	2	2
5 000 - 9 999	54	7	47	33	11	10
10 000 - 14 999	44	5	39	31	7	6
15 000 - 19 999	52	7	45	39	7	6
20 000 - 24 999	57	8	49	45	6	6
25 000 - 29 999	54	10	44	46	4	4
30 000 - 39 999	81	18	63	72	5	4
40 000 - 49 999	39	10	29	37	1	1
50 000 -	39	15	24	39	0	0

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	28	18	82	68	14	18
- 4 999	8	25	75	50	25	25
5 000 - 9 999	54	13	87	61	20	19
10 000 - 14 999	44	11	89	71	15	14
15 000 - 19 999	52	13	87	75	13	12
20 000 - 24 999	57	14	86	79	10	11
25 000 - 29 999	54	18	82	85	8	7
30 000 - 39 999	81	22	78	89	6	5
40 000 - 49 999	39	26	74	95	2	3
50 000 -	39	38	62	100	0	0

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 23. Hushåll 1965 i Stor-Göteborg. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustyp och kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	18	3	15	8	3	7
- 4 999	8	3	5	3	1	4
5 000 - 9 999	31	8	23	12	7	12
10 000 - 14 999	25	5	20	14	4	7
15 000 - 19 999	28	6	22	17	4	7
20 000 - 24 999	34	8	26	24	4	6
25 000 - 29 999	30	7	23	23	3	4
30 000 - 39 999	34	9	25	29	2	3
40 000 - 49 999	10	3	7	10	0	0
50 000 -	10	5	5	10	0	0

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ¹⁾		kvalitetsgrupper		
		S	F	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	18	17	83	44	17	39
- 4 999	8	37	63	38	12	50
5 000 - 9 999	31	26	74	39	22	39
10 000 - 14 999	25	20	80	56	16	28
15 000 - 19 999	28	21	79	61	14	25
20 000 - 24 999	34	23	77	71	11	18
25 000 - 29 999	30	23	77	77	10	13
30 000 - 39 999	34	26	74	85	6	9
40 000 - 49 999	10	30	70	100	0	0
50 000 -	10	50	50	100	0	0

1)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 24. Hushåll 1965 i Stor-Malmö.¹⁾ fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika hustyp och kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på hustyper ²⁾				
		S	F	kvalitetsgrupper		
				1-2	3	4-7
Ingen inkomst	7	1	6	5	0	2
- 4 999	5	1	4	3	0	2
5 000 - 9 999	20	4	16	11	3	6
10 000 - 14 999	16	3	13	9	2	5
15 000 - 19 999	19	4	15	13	2	4
20 000 - 24 999	19	4	15	15	1	3
25 000 - 29 999	16	4	12	14	0	2
30 000 - 39 999	20	5	15	18	1	1
40 000 - 49 999	6	2	4	6	0	0
50 000 -	7	3	4	7	0	0

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder fördelade på hustyper ²⁾				
		S	F	kvalitetsgrupper		
				1-2	3	4-7
Ingen inkomst	7	14	86	71	0	29
- 4 999	5	20	80	60	0	40
5 000 - 9 999	20	20	80	55	15	30
10 000 - 14 999	16	19	81	56	13	31
15 000 - 19 999	19	21	79	68	11	21
20 000 - 24 999	19	21	79	79	5	16
25 000 - 29 999	16	25	75	87	0	13
30 000 - 39 999	20	21	79	90	5	5
40 000 - 49 999	6	33	67	100	0	0
50 000 -	7	43	57	100	0	0

1)

Enligt den officiella statistiken Malmö-Lundregionen.

2)

S = småhus, F = flerfamiljshus.

TAB. 25. Hushåll i småhus 1965. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på kvalitetsgrupper		
		1-2	3	4-7
Ingen inkomst	96	29	10	57
- 4 999	88	17	9	62
5 000 - 9 999	205	62	27	116
10 000 - 14 999	163	72	19	72
15 000 - 19 999	208	118	22	68
20 000 - 24 999	169	116	15	38
25 000 - 29 999	116	89	10	17
30 000 - 39 999	121	104	7	10
40 000 - 49 999	45	42	1	2
50 000 -	55	53	1	1

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder förde- lade på kvalitetsgrupper		
		1-2	3	4-7
Ingen inkomst	96	30	10	60
- 4 999	88	19	10	71
5 000 - 9 999	205	30	13	57
10 000 - 14 999	163	44	12	44
15 000 - 19 999	208	57	11	32
20 000 - 24 999	169	69	9	22
25 000 - 29 999	116	77	9	14
30 000 - 39 999	121	86	6	8
40 000 - 49 999	45	93	2	5
50 000 -	55	96	2	2

TAB. 26. Hushåll i flerfamiljshus 1965. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på kvalitetsgrupper		
		1-2	3	4-7
Ingen inkomst	116	64	23	29
- 4 999	52	24	13	15
5 000 - 9 999	205	119	42	44
10 000 - 14 999	175	113	29	33
15 000 - 19 999	225	161	30	34
20 000 - 24 999	237	190	23	24
25 000 - 29 999	178	154	12	12
30 000 - 39 999	200	181	11	8
40 000 - 49 999	69	66	2	1
50 000 -	55	53	1	1

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder förde- lade på kvalitetsgrupper		
		1-2	3	4-7
Ingen inkomst	116	55	20	25
- 4 999	52	46	25	29
5 000 - 9 999	205	58	20	22
10 000 - 14 999	175	65	17	18
15 000 - 19 999	225	72	13	15
20 000 - 24 999	237	80	10	10
25 000 - 29 999	178	87	7	6
30 000 - 39 999	200	91	6	3
40 000 - 49 999	69	96	3	1
50 000 -	55	96	2	2

TAB. 27. Hushåll med barn 1965. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav 1000-tal i bostäder fördelade på kvalitetsgrupper	
		1-2	3-7
Ingen inkomst	46	31	15
- 4 999	13	7	6
5 000 - 9 999	44	25	19
10 000 - 14 999	86	54	32
15 000 - 19 999	164	114	50
20 000 - 24 999	202	162	40
25 000 - 29 999	152	130	22
30 000 - 39 999	165	150	15
40 000 - 49 999	57	54	3
50 000 -	57	55	2

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav % i bostäder förde- lade på kvalitetsgrupper	
		1-2	3-7
Ingen inkomst	46	67	33
- 4 999	13	54	46
5 000 - 9 999	44	57	43
10 000 - 14 999	86	63	37
15 000 - 19 999	164	70	30
20 000 - 24 999	202	80	20
25 000 - 29 999	152	86	14
30 000 - 39 999	165	91	9
40 000 - 49 999	57	95	5
50 000 -	57	96	4

TAB. 28. Hushåll med gift samboende man äldre än 64 år som hushållsföreståndare 1965. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav uppdelade i 1000-tal på trångbodda kvalitetsgrupper hushåll				
		norm 1	norm 2	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	18	-	7	6	3	9
- 4 999	8	-	2	3	1	4
5 000 - 9 999	100	3	29	38	16	46
10 000 - 14 999	57	1	13	30	10	17
15 000 - 19 999	37	1	8	24	4	9
20 000 - 24 999	21	-	4	15	3	3
25 000 - 29 999	13	-	2	10	1	2
30 000 - 39 999	14	-	1	12	1	1
40 000 - 49 999	5	-	-	5	-	-
50 000 -	7	-	-	7	-	-

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet hushåll 1000-tal	Därav uppdelade i % på trångbodda kvalitetsgrupper hushåll				
		norm 1	norm 2	1-2	3	4-7
Ingen inkomst	18	-	39	33	17	50
- 4 999	8	-	25	38	13	49
5 000 - 9 999	100	3	29	38	16	46
10 000 - 14 999	57	2	23	53	18	29
15 000 - 19 999	37	3	22	65	11	24
20 000 - 24 999	21	-	19	71	14	15
25 000 - 29 999	13	-	15	77	8	15
30 000 - 39 999	14	-	7	86	7	7
40 000 - 49 999	5	-	-	100	-	-
50 000 -	7	-	-	100	-	-

TAB. 29. Trångbodda hushåll 1965. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal		Därav 1000-tal i bostäder fördelade på kvalitetsgrupper			
	Norm		Norm		Norm	
	1	2	1	2	1	2
Ingen inkomst	10	48	3	21	7	27
- 4 999	4	20	1	6	3	14
5 000 - 9 999	14	81	4	33	10	48
10 000 - 14 999	18	85	7	41	11	44
15 000 - 19 999	26	132	11	76	15	56
20 000 - 24 999	26	140	14	99	12	41
25 000 - 29 999	17	93	10	71	7	22
30 000 - 39 999	12	80	8	64	4	16
40 000 - 49 999	2	15	2	13	-	2
50 000 -	1	6	1	5	-	1

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet trångbodda hushåll 1000-tal		Därav % i bostäder för- delade på kvalitetsgrupper			
	Norm		Norm		Norm	
	1	2	1	2	1	2
Ingen inkomst	10	48	30	44	70	56
- 4 999	4	20	25	30	75	70
5 000 - 9 999	14	81	29	41	71	59
10 000 - 14 999	18	85	39	48	61	52
15 000 - 19 999	26	132	42	58	58	42
20 000 - 24 999	26	140	54	71	46	29
25 000 - 29 999	17	93	59	76	41	24
30 000 - 39 999	12	80	67	80	33	20
40 000 - 49 999	2	15	100	87	-	13
50 000 -	1	6	100	83	-	17

TAB. 30. Trångbodda hushåll med barn 1965. Fördelning på inkomstklasser och bostäder av olika kvalitet.

ABSOLUTA TAL

Inkomst kronor	Totala antalet trångbodda hushåll		Därav 1000-tal i bostäder fördelade på kvalitetsgrupper			
	Norm		1-2		3-7	
	1	2	1	2	1	2
Ingen inkomst	8	25	3	14	5	11
- 4 999	3	7	1	3	2	4
5 000 - 9 999	8	25	2	12	6	13
10 000 - 14 999	15	44	6	24	9	20
15 000 - 19 999	22	86	9	52	13	34
20 000 - 24 999	23	103	13	77	10	26
25 000 - 29 999	14	68	9	54	5	14
30 000 - 39 999	11	55	7	46	4	9
40 000 - 49 999	1	10	1	9	-	1
50 000 -	-	4	-	3	-	1

PROCENT

Inkomst kronor	Totala antalet trångbodda hushåll		Därav % i bostäder för- delade på kvalitetsgrupper			
	Norm		1-2		3-7	
	1	2	1	2	1	2
Ingen inkomst	8	25	38	56	62	44
- 4 999	3	7	33	43	67	57
5 000 - 9 999	8	25	25	48	75	52
10 000 - 14 999	15	44	40	55	60	45
15 000 - 19 999	22	86	41	60	59	40
20 000 - 24 999	23	103	57	75	43	25
25 000 - 29 999	14	68	64	79	36	21
30 000 - 39 999	11	55	64	84	36	16
40 000 - 49 999	1	10	100	90	-	10
50 000 -	-	4	-	75	-	25

R17: 1970

**Denna rapport avser anslag nr E 491 från Statens råd för
byggnadsforskning till Byggnadsforskningsrådets saneringsgrupp, Stockholm**

Distribution: Svensk Byggtjänst, Box 1403, 111 84 Stockholm

Abonnemangsgrupp: s (samhällsplanering)

Pris: 13 kronor